

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTACILARIN HÜKÜMETİ

KOMPRADOR PATRONLARIN TOPRAK AĞALARININ

HÜKÜMETİDİR

12 Mart askeri faşist darbesinin hemen ardından bir basın toplantısı yapan cuntta şefi Kenan Evren, amaçlarının ülkemizdeki 'demokrasi'yi korumak olduğunu belirtmiş; kendilerinin asli görevinin hükümet etme olmadığını bu yüzden de en kısa zamanda yeni bir hükümet kuracaklarını açıklamıştı. Darbeden iki hafta sonra cuntta yeni hükümet kurduğunu ilan etti. Bugünkü MGK adı altında toplanan askeri faşist cuntaya karşı sorumlu olan 'yeni hükümet ve programı 30 Eylül Salı günü cuntacı paşaların 'güven oyu'nu aldı. Bütün hakim sınıf basın ve yayın organları cuntanın süngüsüne dayanan hükümeti ve programını coşkuyla karşıladı.

Hükümetin yapısının ve programının gözden geçirilmesi, bu hükümetin niteliği hakkında bize bilgi verecektir.

HÜKÜMET NASIL İŞLİYOR ?

Bu hükümeti, hakim sınıfların 12 Eylül öncesi hükümetlerinden ayıran en önemli

özellik, bu hükümetin açık askeri faşist diktatörlüğün bir hükümeti olmasıdır. 12 Eylül öncesinde hükümetler parlamento içinden seçilir, ve kendilerini seçen parlamentoya karşı sorumlu olurlardı. Parlamentoda yapılan genel seçimler sonucu ortaya çıktığından, hakim sınıflar halka hükümetlerin halkın iradesini yansıttığını halkın oyları ile hükümetleri değiştirmek imkanı olduğunu vs. anlatırlardı. Onlar bu nu yaparken; seçimlerde yalnızca hakim sınıfların şu veya bu partisini seçme alternatifini halka sunduklarını gözlerden gizlerlerdi. 12 Eylül öncesinde ülkemizde parlamenter demokrasi maskesi ile örtülmüş bir faşizm hüküm sürüyordu. Bu faşist düzenin temel dayanağı ordu idi. Her ne kadar ülke görünüşte sivil, parlamento içinden, seçilmiş hükümetlerle yö-

netiliyor, kararlar hükümetçe alınıp, parlamento tarafından denetleniyormuş gibi görünüyorduydu; fakat gerçekte kararlar Başbakan, ve Kuvvet komutanlarının, MİT müsteşarının ve gerekli görülen bakanların katıldığı MGK tarafından alınıyordu, yine kararların çoğu son dönemde çok açık bir biçimde görüldüğü gibi bizzat sıkı yönetimler aracılığı ile -yani ordu tarafından- uygulamaya konuyordu. Buna rağmen parlamentonun varlığı, hakim sınıfların için deki gelişmelerin çıplak gözle

görülmesini, kirli çamaşırların kitlelerin gözü önünde yıkanmasını beraberinde getiriyor; hakim sınıflar açısından alınması gerekli ve acil olan kararlar gecikiyor, hakim sınıfların düzeni bir bütün olarak itibar yitiriyordu. 12 Eylül darbesi ile, hakim sınıflar halkı kandırmanın bir aracı olan parlamento aracını ortadan kaldırdılar. Çünkü onlar açısından parlamento artık götürüldüğü, getirdiğinden fazla olan bir araç haline gelmişti. Düzen adınayönetime bütün hakim sınıflar adına, 'TC Devleti' adına, el koyan Genel Kurmay başkanı ve Kuvvet komutanlarından oluşan askeri faşist cuntta, faşist düzen artık işe yaramaz hale gelmiş olan parlamento maskesini kaldırıp attı; ve parlamentonun tüm görevlerini 'Vatan-millet ve devlet' adına üstlendi. Aylardır, parlamentonun çalışmaması sonucu takılıp kalmış kanunlar, 5 parmağın inip kalkması ile yasallaşverdi. Parlamentonun yerini alan 5 faşist paşa, bir de hükümet kurdular. Parlamentonun varlığı şartlarında kurulması aylar alacak kabine listesi, kısa süre içinde hal ediliverdi. Hükümet iki hafta içinde kuruldu. Program hazırlandı. Ve yine beş parmağın kalkıp inmesi ile 'güven oyu' aldı. Bu hükümet, cuntta tarafından iş başına getirilmiş olan yetkisini cuntadan alan ve cuntaya karşı sorumlu olan bir hükümettir. Bu hükümet doğrudan doğruya cuntanın kontrolünde olan onun emirlerini yerine getirmek için kurulmuş bir hükümettir. İpler cuntanın elindedir. Hükümet cuntanın bir uzantısı, onun yürütücü koludur. Cunta yasama yetkisini ve hükümeti kontrol; gerekirse devir me yetkisini kendisine saklamıştır.

HÜKÜMET KİMLERDEN OLUŞUYOR ?

Cuntanın atadığı ve cuntanın doğrudan kontrolü altında olan hükümetin yapısı da ilgi çekicidir. Hükümetin başkanı Başbakan Bülent Ulusu 12 Ağustos 1980 tarihine kadar -yani darbeden bir ay öncesine kadar- Deniz Kuvvetleri komutanı idi. Bu görevini 12 Ağustos'ta bugün cuntta içinde yer alan Nejat Tümer'e devretti. Oramiral olan Bülent Ulusu 30 Ağustos 1980 de -yani darbeden 12 gün önce- emekli oldu. Darbe sonrasında yeni amiral emeklisi Bülent Ulusu, 'eski mesai arkadaşları' olan cuntacı generaller tarafından başbakanlığa atandı. Görülen odur ki, Bülent Ulusu'nun darbe öncesi emekliye ayrılması ve darbenin hemen sonrasında başbakanlığa gelmesi, bizzat darbe planının bir parçasıdır. Bülent Ulusu bizzat darbeyi planlayanlar arasındadır.

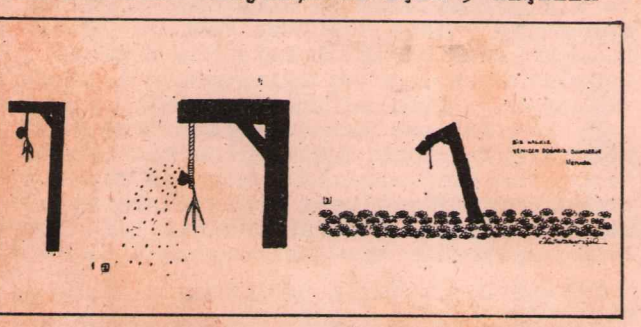
Devamı 2. ve 3. sayfada

İDAM CEZALARI, İŞKENCELER, ZİNDANLAR, ZULÜM EZİLENLERİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !

12 Eylül askeri faşist darbesinin paşaları yönetime el koyar koymaz ezilenlerin mücadelesini bastırmak için kollarını sıvadılar. Halkımızın halk demokrasisi mücadelesini engellemek için en kanlı metodlarla sahneye çıkarak iğrenç yüzlerini açıkça göstermeye başladılar. İdam sehpaları kuruldu. Zindanlar dolup taşıyor; hakim sınıfların işkencecileri, demokratik devrimcilere akla gelmedik metodlarla işkenceler yaparak profesyonelleşiyorlar.

Faşist generaller sözde "sağ" ve "sol" terörün kökünü kurutmak gerekçeleriyle, demokratlar, devrimciler hakkında arda ar kası kesilmeyen idam cezası kararları alıyor.

Milli Güvenlik Konseyi'nin almış olduğu ilk idam kararı devrimci Necdet Adalı'ya uygulandı. Necdet Adalı ile birlikte azıllı bir faşistin de idam edilmesi, askeri faşist diktatörlüğün hem sağ hem sol teröre karşı olma demogojisini ispat etmek için kullanılıyor. Oyssa Askeri faşist diktatörlüğün faşistlere de karşı olduğunu söylemek adı bir sahtekarlıktan başka bir şey değildir. Onlar darbenin ilk günlerinden itibaren devrimci avına çıkmışlar, halkımızın zaten kısıtlı olan demokratik haklarını ortadan kaldırmaya yönelmişlerdir.

BİZ HALKIZ YENİDEN DOĞARIZ ÖLÜMLERDEN

KALEM KIRAN ELLER KIRILACAKTIR!

Milli Güvenlik Konseyinin karar vermesi yeterliydi. Necdet Adalı'nın asıldığı gün İstanbul sıkıyönetim komutanlığı askeri savcılığı Dev-Sol örgütünün 4 üyesi için de ölüm cezası istedi. Bunun yanı sıra daha bir çok devrimci için ölüm cezası, ağır hapis cezaları istenmektedir.

Milli Güvenlik Konseyinin devrimciler hakkında almış olduğu ikinci idam kararı Serdar Soyergin'e uygulanmıştır. Serdar Soyergin 26 Ekim sabahı idam edilmiştir. Darbenin ikinci günü güvenlik kuvvetlerine karşı bir çatışmada, bir yüzbaşının öldürülmesinden dolayı yakalanan Serdar Soyergin hakkında soruşturma 14 Eylül'de başlamış ve 19 Eylül'de hakkında idam kararı verilmiştir. Bu idam kararı Askeri Yargıtay tarafından 20 gün içinde onaylanmıştır. Faşist hakim sınıfların gazete

Devamı 11. sayfada

Türkiye'deki Faşist Cuntaya Karşı;
ATİF'i Yasaklama Çabalarına Karşı;
Tutuklu ATİF Üyelerinin Serbest Bırakılması İçin
açlık grevleri, toplantılar, yürüyüşler yapıldı

YAZISI
6. SAYFADA

ATİF YASAKLANAMAZ !

CUNTACILARIN HÜKÜMETİ...

Baştarafı 1. sayfada

Hükümet içinde Bülent Ülsü tek "asker eskisi" değildir.Devlet bakanı Mehmet Öz güneş,1960 27 Mayıs darbecilerindendir. MBK(Millî Birlik Komitesi) üyesidir. 12 Mart sonrasında da L.Erim ve Sadi İrmak hükümetlerinde bakan olarak yer almıştır. İçişleri bakanı Selahattin Çetiner,emekli Korgeneralidir.

Millî Eğitim bakanı Hasan sağlam emekli Korgeneralidir.Kıbrıs'ın işgalinde aktif görev almıştır.

Sağlık bakanı Necmi Ayanoğlu emekli tümgeneraldir.

Gümrük ve Tekel bakanı Recai Baturalp emekli Korgeneralidir.

Gençlik ve Spor bakanı Vecdi Özgül,A - gustos 1980 de emekli olmuştur.

Bütün bu "asker eskileri"nin bakanlığa getirilmesi,cuntacıların bir anlamda 'eski mesai arkadaşlarını' ödüllendirmesi anlamına gelmektedir. Ama bu atamalar aynı zamanda,cuntacıların 'sivil' siyasetçilere pek güveni olmadığını,en azından belli bir süre ipleri kesinlikle ellerinde bulundurmak istediklerini göstermektedir.Bakanlıklara atanan asker emeklilerin bir tek özelliği vardır,o da cuntacıların güvenine sahip olmak!

Yeni kurulan hükümet içinde'asker eskisi' kesimin dışında 'giden ağan-gelen paşam' felsefesine uygun olarak her dönemde hakim sınıflara hizmet sunan-özellikle düzenin iyice sarsıldığı,ve hakim sınıfların 'partiler üstü' görünümü hükümetler kurmak zorunda kaldığı dönemlerde- öne çıkan bu bürokrat-teknokrat bir kesim vardır.

Devlet bakanları İlhan Öztrak ve Nimet Özdağ,Adalet bakanı Cevdet Menteş Milli Savunma bakanı Haluk Bayülken,Dışişleri bakanı İlter Türkmen,Bayındırlık bakanı Tahsin Önalp,Ticaret bakanı Kemal Cantürk Ulaştırma bakanı Necmi Öztürk,Tarım-Orman bakanı Sabahattin Özbek,Çalışma bakanı Turan Esener,Enerji bakanı Serbülent Bingöl,Köyİşleri bakanı Münir Raif Güney Turizm bakanı İlhan Evliyaoğlu,İmar İşkan bakanı Şerif Tüten,Kültür bakanı Cihad Baban ve Başbakan yardımcısı Zeyyat Başkara bu kesime dahildir.Bunların her biri devletin çeşitli kademelerinde komradon patron-ağa devletine 'değerli' hizmetler sunmuş olan bürokrat ve teknokratlardır.

Önemli bir bölümü bu "hizmetleri"dolayısıyla ile,Kontenjan senatörlüğü ile ödüllendirilmiştir.Büyük bir bölümü 12 Mart hükümetleri içinde de bakan olarak yer almıştır.

Bu iki kesim dışında bir de hakim sınıfın ekonomi uzmanları olan,batılı emperyalistlerin 'taktir'ini kazanmış olan ve görevleri ekonomik konularda yürütmeyi ayarlamak olan kesim vardır.Bu kesime başbakan yardımcısı Turgut Özal,Maliye bakanı Kaya Erdem ve Sanayi bakanı Şahap Kocatopçu dahildir.Bunlardan Turgut Özal Amerikan emperyalizminin denetiminde tüm batılı emperyalistlerin ortak bankası olan Dünya bankasında çalışmış olan, DPT müsteşarlığı yapmış olan ünlü bir usaktır.Darbe ile devrilen Demirel hükümeti döneminde Başbakan müsteşarlığı yapmakta idi.Ve emperyalist ülkelerin 'Türkiye yardımı'nın mimarlarından biri idi. Kaya Erdem,uzun süre yaptığı MİT sekreterliğinde hakim sınıflara hizmet sunmuş;daha sonra Hazine Genel Müdürlüğünde mali uzman olarak isim yapmıştı.Şahap Kocatopçu ise,Türkiye'nin en büyük Şişe-Cam fabrikasının Genel Müdürlüğünü yapmıştı.

Sosyal Güvenlik bakanı olarak kabinede yer alan Sadık Şide,TÜRK-İŞ'in genel sekreteridir.Bu faşist sendika ağasının hükümetteki görevi,işçi sınıfının cuntaya ve faşizme karşı mücadelesini engellemektir.Bu işçi düşmanı sendika ağasının hükümette yer alması,aynı zamanda hakim sınıfların TÜRK-İŞ'i Türkiye'deki tek sendika federasyonu haline getirmek istediklerinin açık bir belirtisidir.

HÜKÜMETİN PROGRAMI-VE

ŞİMDİYE KADAR Kİ UYGULAMALARI:

Cuntanın atadığı 'yeni' hükümetin niteliği onun programından da ortaya çıkmaktadır.Cunta hükümetinin programının girişinde 12 Eylül öncesi durumun bir değerlendirilmesi yapılmakta;ülkenin bir 'kardış kavgası'nın eşliğine geldiği söylenilmekte;daha sonra bu durumun sebepleri üzerine şu görüşler öne sürülmektedir:

"Özellikle 1961 Anayasası ile başlayan son 20 yıllık dönemde meydana gelen olaylarda,devlet organlarının dayandırıldığı ve Türkiye'nin bünyesine uymadığı,bugün iyice anlaşıl-mış olan bazı temel yöntemlerin rolü büyüktür.Sınırları belirsiz bir özgürlük anlayışı,devlete karşı da kullanılabilen bir tarafsızlık iddiası,hukuk devleti ileri sürülerek yürütme organının işlemez duruma getirilişi,devlet içinde devlet olmaya yönelik bir özerklik görüşü ve bilimsellik kisvesi altında siyaset

yapılması,hep bu bünyeye yabancı nitelikler ve devlet yapısının kuruluşundaki hatalardan kaynaklanmıştır.

... 1961 Anayasası,başlangıçta iyi niyetli hazırlanmış olmasına rağmen, anayasanın kuvvetler ayrılığı ilkesini birlikte getirdiği sorumluluk anlayışının gereğince teessüs etmemiş olması,uygulamanın,kuvvetler çatışmasına dönüşmesine neden olmuştur.Memleket gerçeklerini nazarı itibara almayan hukuk anlayışları ve bir kısım anayasal kuruluşların görevlerini gereği gibi yapmalarını,1961 Anayasası'nı maalesef devlet tahripçiliğinin kalkanı haline getirebilmiştir..."

Görüldüğü gibi,cunta hükümeti programının temelinde 'yeni bir anayasa' hazırlama görevini yerleştirmiştir.Programın girişinde sorun '1961 Anayasası'nın... devlet tahripçiliğinin kalkanı haline gelmesi' olarak tespit edilmekte, buna uygun çözüm olarak da Anayasa değişikliği getirilmektedir.Hakim sınıflara göre "1961 Anayasası","sınırları belirsiz bir özgürlük anlayışı" getirmiştir;"memleket gerçeklerini nazarı itibara almayan hukuk anlayışları"getirmiştir vb. Hepimiz bildiği gibi,1961 Anayasası,1960 27 Mayıs darbesinden sonra,hakim sınıfların halk yığınlarının mücadelesi karşısında,belirli bir gerilemesini;ve halka belli tavizlerin verilmesini temsil ediyordu. Halkın yıllardır uğruna mücadele ettiği bir dizi demokratik hak ve özgürlükler bir sürü sınırlamalarla-1961 Anayasasına yansımıştı.Bu Anayasa kabul edildikten sonra,hakim sınıflar sürekli olarak bu Anayasa içinde yer alan bir dizi sınırlı hak ve özgürlükleri de Anayasadan çıkarmaya çalıştılar. 1961 Anayasası çeşitli kereler 'düzeltildi'.1971 12 Mart'ından sonra da hakim sınıflar 1961 Anayasası'nı lüks ilan ettiler.Bir dizi 'düzeltmeler' daha yaptılar.Buna rağmen yine de 1961 Anayasası'nda kağıt üzerinde kabul edilen bir takım hak ve özgürlükler işçi sınıfı ve halk tarafından her gün sınıf mücadelesi içinde kullanılıp savunulduğu için,tümü ile ortadan kaldırılamadı.Şimdi 12 Eylül cuntacıları süngü ve tankların zoru ile,halkın mücadelesi sonucu elde ettiği,1961 Anayasası'nda da yansıyan bir dizi sınırlı demokratik hak ve özgürlüğü resmen rafa kaldırma hazırlığı içindedir.Anayasa değişikliğinin anlamı budur.

Gerçekte 1961 Anayasası da,kendinden öncekiler gibi,hakim sınıfların Anayasasıdır.Bu Anayasa da,var olan faşist düzeni korumak için yapılmıştır.Özü düzeni savunmaktır.Ancak buna rağmen,1961 Anayasası na halkın mücadelesi sonucu,belli demokratik hak ve özgürlüklerde sınırlı olarak yansımıştır.İşte hakim sınıfları rahatsız eden budur.Onların ortadan kaldırma istediği,1961 Anayasası'nın düzeni özü değil,işçi sınıfı ve emekçi halkın

mücadele ile söke söke aldığı ve her gün uğrunda yeniden mücadele verdiği bir dizi hak ve özgürlüktür.

Bu hak ve özgürlükleri savunmak,sonuna kadar direnmek görevimizdir.

"HUZUR VE ASAYİŞ "

Hükümet programının temel hedeflerin-den biri ülkede "huzur ve asayişin"sağlanmasıdır.Sözü edilen huzur ve asayişin nasıl bir şey olduğu,kime yarayacağı alınmak istenen tedbirler ve pratik gözlemlerince açık bir biçimde görülmektedir."Huzur ve asayiş" ilgili olarak alınacak tedbirler konusunda hükümet programında şunlar söylenmektedir.

"Şiddet hareketlerinin başgöstermesi halinde,devamlı olarak sıkıyönetime başvurmamak için idareye olağanüstü tedbirler alma imkanını sağlayan olağanüstü hal kanunu en kısa zamanda hazırlanacaktır "

Burada en kısa zamanda hazırlanacağı söylenen 'olağanüstü hal kanunu' aylar -dır Mecliste takılmış olan bir kanundur. Bu kanunla "sıkıyönetim" normal durum haline getirilmektedir.Bugünkü uygulama da zaten bu yöndedir.

"Devlete ve rejime,kamu düzenine can ve mal güvenliğine yönelen tehditlere karşı koyucu ve caydırıcı başlıca gücü oluşturan güvenlik kuvvetleri rimizin hizmet icaplarına uygun bir niteliğe ve niceliğe kavuşturulması na,günün şartları içinde yeni hüviyet kazanan suç ve suçlulara karşı sürdürüldüğü mücadelede etkinlik sağlayacak şekilde teşkilatlanmasına önem verilecektir.

Güvenlik kuvvetleri,en modern araç ve gereçlerle donatılacaktır."

Güvenlik kuvvetlerinin yeniden teşkilatlanmasından anlaşılan,polis teşkilatı içindeki 'şüpheli' kişilerin,yani açıkça faşist olmayan kişilerin temizlen

mesi,polis teşkilatının baştan ayağa 'inanmış' faşistlerle doldurulmasıdır. "En modern araç ve gereçlerle" donanma içinde Batılı emperyalistler,basitçe Ba-tı Alman emperyalistleri ellerindeki tüm imkanlarla 'yardım' etmektedirler.

"Dernekler Kanunu tadil edilerek,derneklerin amaçları dışında faaliyet göstermeleri ve siyasete karışmaları kesinlikle önlenemez,mali ve idari denetimlerinde ortaya çıkan aksaklıklar giderilecektir."

Bu faşist dernekler dışında,düzeni savunan dernekler dışındaki bütün derneklerin yasaklanması,artık her türlü legal devrimci çalışmanın imkansız hale getirilmesi anlamına gelmektedir.Hakim sınıflar,dernekler kanununda yapacakları değişikliklerle,bu alanda dikensiz gül bahçesi yaratmak istemektedirler.

"Toplantı ve gösteri yürüyüşleri me-yzuatındaki boşluklar doldurulacaktır."

Bu bundan böyle devrimcilerin legal toplantı ve gösteri yapmasının engellenmek istenmesi demektir.

"Mahkemelerin süratle ve adil karar vermeleri sağlanacaktır.Gerektiğinde bu amaçla özel ihtisas mahkemeleri kurulabilmesi için yasal düzenlemeler yapılacaktır."

Mahkemelerin nasıl 'süratle' ve 'adil' karar verdikleri 12 Eylül sonrası pratiğinde görülmüştür.12 Eylül sonrasında bir tankçı yüzbaşıyı öldürdüğü gerekçesi ile Adana'da tutuklanan iki devrimciden biri,hiç bir delil olmadan tek celsede idama,diğeri 13 yıl zindan cezasına mahkum edilmiştir.Daha önce sıkıyönetimce idama mahkum edilen Necdet Adalı adlı devrimci idam edilmiştir.Daha bir dizi devrimci idam istemiyle yargılanmaktadır. Burda kurulacağından sözü edilen 'özel ihtisas mahkemeleri' her türlü savunma imkanını ortadan kaldıran,aldığı karar derhal uygulanan,askeri mahkemelerdir.

"Anarşi ve terörü etkili bir şekilde önleyecek ve siyasi istikrarı sağlayacak,ülkemiz şartlarına ve hukuk sistemimize uygun yasal düzenlemelere gidilecek,Siyasi Partiler Kanunu,Seçim Kanunu,Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu,Türk Ceza Kanunu,Ceza ve Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu,Meşhut Suçların Muhakemelerine Dair Kanun ve ceza hü-kümlerini ihtiva eden diğer kanunlarda değişiklikler yapılacaktır."

Değişiklik yapılacak bu kanunlarla,işçi sınıfının,tüm milliyetlerden emekçi halkın mücadelesini 'kanunî' yolla bastırmak için hakim sınıflar açısından en uygun tedbirler alınacaktır.

EKONOMİK VE MALİ KONULAR :

Hükümet programı bu alanda "enflasyonun kontrol altına alınarak fiyat artışlarının önlenmesini" ilan etmektedir.

Programa göre, "Piyasa ekonomisi kural-ları işlemeye devam edecek ve bu kural-lar içinde ekonomik sorunlar halledilmeye çalışılarak teşebbüs gücü geliştirilecek."

Hükümet programına göre hem,en fazla kâr için her şeyi yapmak demek olan'piyasa ekonomisi kuralı'ları işleyecek'hem de enflasyon kontrol altına alınacak,fiyat artışları engellenecek! Aslında 'fiyat artışları' önlenemez palavrasını,hangi hükümet kurulursa kurulsun,verilecek ilk sözdür.Çünkü,fiyat artışları emekçilerin en önemli sorunlarından biridir.Fakat ve rilen sözleri hiç bir hakim sınıf hükümeti yerine getiremez.Çünkü fiyat artışları ve enflasyon,emperyalizme bağımlı,halkın ihtiyaçlarını hiçe sayan,sadece bir avuç asalağın daha fazla kâr etmesi hesabı üzerine kurulu ekonominin tabii sonucudur.Nitekim,hükümet henüz kurulmadan,MGK,Benzin,Tüpgaz,Gübre ve Şeker zam yaptığını açıklamış,hükümet kurulduktan sonra ilk icraatlarından biri Süt ve süt mullerine ve kok kömürüne zam yapıldığını açıklamak olmuştur.Bu maddelere zam yapıldığının açıklandığı gün ete zam yapılmayacağı ilan edilmiş;bu ilan yapıldığı gün ete zam gelmiştir.Ardından,Demire ve Sünerbank mamullerine zam gelmiştir. İşte bu 'yeni' hükümetin de fiyat artışlarını engellemek adı altında uyguladığı pratik budur.Zaten başka bir şey beklemek abesle uğraşmak anlamına gelir.

Hükümetin ekonomik programında yabancı sermayeye dayalı ekonominin sürdürüleceği açıklanmakta ve şöyle denmektedir :

"Yabancı sermaye yatırımları için basitleştirilmiş bulunan müracat ve değerlendirme uygulamasına devam edilecektir."

Bu hükümet de kendinden önceki bütün

CUNTAÇILARIN HÜKÜMETİ...

hakim sınıf hükümetleri gibi, emperyalist sermayeye bağımlılığı daha da arttırmayı ekonomik programının temeli yapmıştır. Bu bütün 'Vatan-Millet' nutuklarına rağmen, cuntanın ve onun hükümetinin; emperyalizmin uşakları olduğunu göstermektedir.

Cunta hükümeti ekonomik programında yurtdışındaki Türkiyeli işçileri de unutmamıştır. Bu konuda şunlar söylenmektedir:

"Yurtdışındaki Türk işçilerinin gönderdiği dövizler en iyi şekilde değerlendirilecek, bedelli askerlikten sağlanacak dövizler milli savunmada kullanılacaktır."

Hakim sınıfların 'dövizleri en iyi değerlendirmeden' anladığı bir avuç asalağın döviz ihtiyacını gidermektedir; Onların milli savunma dediği ise, işçilere, köylülere, çeşitli milliyetlerden emekçilere zulüm uygulayan faşist ordunun güçlendirilmesidir. Yurtdışındaki işçiler, Türkiye'deki hakim sınıflar için döviz yumurtlayan tavuklar, yararlı aptallardır! Hakim sınıflara verilecek en iyi cevap, onları dövizsiz bırakmaktır!

Hükümetin ekonomik programında bu temel noktaların dışında hakim sınıfların hiç bir hükümetinin programından eksik olmayan, halkın gözünü boyamak için kullanılan "vergi adaleti sağlanacak", "kaynaklarımız en verimli şekilde kullanılacak", "rüşvete, suistimale imkan verilmeyecek", "geri kalmış, (Masıl kalmış acaba???) bölgelerin geliştirilmesine özen gösterilecek" vb. tekerlemeler de vardır.

Bunun dışında ilginç bir mesele "enerji üretiminde su kaynaklarından kömürden olduğu gibi, nükleer santrallerden de yararlanılacağı"nın programda yer almasıdır. Türkiye'nin teknik düzeyinin nükleer santral geliştirilmeye yeterli olmadığı ortadadır. Diğer yandan gelişmiş emperyalist ülkelerde bile nükleer santrallerin henüz bütünü ile güvenli olmadığı, bugünkü tedbirlerin tam kontrol için yeterli olmadığı da ortadadır. O zaman, bu hükümet programında 'nükleer enerjiden yararlanacağı' maddesi ne olmaktadır? Görülen odur ki, nükleer santral üretimi emperyalist güçler, Türkiye'de de nükleer santral kurma hazırlıkları içindedirler. Cunta hükümeti bu sorunu programına almıştır.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK :

Bu konuda hükümet programında, "üretimin arttırılmasına ilişkin tedbirlere gidileceği, üretimi engelleyen, sosyal barışı bozan durumların ortadan kaldırılacağı" ilan ediliyor. Hakim sınıfların anlayışına göre, üretimi engelleyen ve sosyal barışı bozan durumların başında grev gelmektedir. Nitekim pratikte de 12 Eylül darbesi sırasında 178 işyerinde grevde bulunan 53.788 işçi, süngü zoru ile greve son vermek zorunda, iş başı yapmak zorunda kaldılar. Sendikaların talep ettiği % 200 lük ücret artışı talebi karşısında yapılan pazarlıklar sırasında patronlar, % 150 ücret artışı kabul etmişlerdi. 12 Eylül darbecileri grevleri % 70 ücret artışı ile kaldırdılar. Demagogca bir biçimde de bunu 'işçilerin haklarını koruma' olarak yutturmaya kalktılar. Enflasyon hızının resmen 100 %'ün üstünde olduğu ülkemizde % 70 ücret artışı, gerçekte ücret artışı değil, ücret düşüşüdür.

Hükümet programında işçilerin hakları konusunda şunlar söylenmektedir :

"Çalışkan ve vatanperver Türk işçisinin mevcut ekonomik imkanlar çerçevesinde her türlü hakları korunacaktır. Sendikalar demokratik ilkelere uygun olarak faaliyetlerine devam edeceklerdir. Ancak temiz Türk işçisini sömüren, onları kendi ideolojik görüşleri istikametinde yönlendirmek ve sendikal hakları kötüye kullanmak isteyenlere fırsat verilmeyecektir.

Toplu iş sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu, Sendikalar Kanunu ve İş Kanunu süratle gözden geçirilecek gerekli değişiklikler yapılacaktır. İşçi ve işveren meslek teşekküllerinin faaliyetleri kurulu amaçlarına uygun olarak değiştirilecektir.

Sosyal hak ve hizmetler devletin teminatı altında olacak. Tarımda çalışanlar Sosyal Sigorta kapsamına alınacak, emekli dul ve yetim aylıklarının verilmesinde, eski ve yeni emekliler arasındaki farklılık giderilecektir."

"Mevcut ekonomik imkanlar"ın ne olduğu nu tabii ki, komprador patronların ve toprak ağalarının temsilcileri tespit edecekler. İşçi sınıfının haklarını gerçekten savunan sendikaların önüne yasal engeller konacak, Türk-İş tek sendika, devlet sendikası haline getirilmeye çalışılacaktır.

Hükümetin işçiler hakkındaki ve sosyal güvenlikle ilgili programı, onun işçi ve emekçi düşmanı yüzünü çok açık bir biçimde sergilemektedir.

Burda işçi sınıfının "yurtseverliğine" demagogca yapılan atıf da, kendileri emperyalizmin uşağı olan hakim sınıfların bir aldatmacasıdır. Bugün ülkemizde yurtseverliğin ölçütü, emperyalizmin ve onun uşaklarının faşist düzenine karşı mücadele etmektir. Ne idüğü belirsiz, bir avuç asalağın göbeğini şişirmek için yapılan işçi sınıfının ve tüm emekçilerin daha fazla yoksullaşması, sömürülmesi pahasına yapılan "üretim artışı" 'yurtseverlik' olarak yutturmaya kalkmak büyük bir sahtekarlıktır.

GENÇLİK VE EĞİTİM :

Cunta hükümeti özellikle gençliğin 'Atatürkçü' düşüncelerle yetiştirilmesine büyük önem verdiğini açıklamaktadır. Bu konuda şunlar söylenmektedir :

"Birlik ve bütünlüğümüzün temelini teşkil eden Milli Eğitim'in düzenlenmesi gereğini, ülkemizin ve ulusunun en önde gelen ihtiyacı ve ana hedefi olarak görüyoruz.

Öğretmenlere ve yöneticilere Atatürk ilkeleri doğrultusunda çok ağır ve o oranda şerefli görevler ve yükümlülükler düşmektedir. Öğretmenler ve yöneticiler, politikadan tümü ile arındırılacak ve derneklerin amaç ve faaliyetleri ne olursa olsun, kesinlikle politika dışında tutulmaları için her türlü yasal ve idari düzenlemeler yapılacaktır. Milli Eğitim Temel Kanunu ve Üniversiteler Kanunu üzerinde gerekli düzenlemeler yapılacaktır."

Hakim sınıfların can simidi olarak sarıldıkları ve yaygınlaştırmaya büyük önem verdikleri 'Atatürkçü' düşünce - Türk ırkçılığı, Türkleri üstün ırk gören, Türk olmayanları küçümseyen onlara karşı düşmanlık güden düşüncedir.

Bugün Türk olmayan milliyetlere özellikle Kürt milletine karşı uygulanan millî zulmün ideolojik dayanağı "Atatürkçü düşünce"dir.

- Atatürkçülük, militan anti-komünizmdir. Atatürkçülük daha kurtuluş savaşı yıllarında, komünistlere hain tuzaklar kuran; azıllı anti-komünistlerdir.

- Atatürkçülük, sınıflar üstü olma iddiası adı altında en azgın işçi sınıfı, ve köylü düşmanlığıdır. Sendikalaşmayı, işçilerin, köylülerin örgütlenmesini yasaklayan ideolojik kaynağı Kemalizmdir.

- Atatürkçülük, emperyalizme teslimiyet, emperyalizmin uşaklığını yapmaktır. Kemalistler daha kurtuluş savaşı içinde emperyalist güçlerle anlaşmışlar, halkın emperyalizme karşı direnişini, emperyalizme satmışlardır. Bugün ülkemizdeki yarı sömürge-yarı feodal yapının sorumlusu Kemalistlerdir.

İşte hakim sınıflar ideolojik planda yalnız komprador patronların ve toprak ağalarının bu düşüncelerinin yaşamasına izin vermeyi programlarına koymuşlardır.

DİŞ POLİTİKA :

Hükümet programının dış politika bölümü, NATO ya ve ikili anlaşmalara bağlılık tabii başta Sovyet sosyal-emperyalistleri olmak üzere, komşularla iyi geçinme; AET ile ve Amerika ile ilişkileri geliştirme yeminleri ile doludur. Hükümetin emperyalizmin öncelikle de Batılı emperyalist güçlerin uşaklarının bir hükümeti olduğunu belgelemektedir.

Bir bütün olarak yapısı ve programı incelenince, bu hükümetin kimin hükümeti olduğu açıkça görülmektedir.

Cuntanın atadığı hükümet, kendinden önceki tüm hükümetler gibi, komprador patronların ve toprak ağalarının hükümetidir!

Bu hükümetin programı, ülkemizdeki emperyalizmin uşağı hakim sınıfların içinde bulundukları krizi aşmak için hazırladıkları halka karşı yoğun faşist saldırı programıdır!

Cuntaya ve onun hükümetine karşı direnmek hepimizin görevidir!

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ
- YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

C. SÖNMEZ

B. BERLİN

Bağtarafı 6. sayfada

söylediğimizde, oldukça gayri-ciddi bir tavırla, "hocam BKDD (Berlin Kültür Dayanışma Derneği) ye gelin konuşun dediler. Daha sonra tekrar derneklerine telefon edildiğinde, gelip konuşacaklarını söylediler. Ancak ortalıkta görünmediler. Bütün bunlar, bu oportünist siyasetlerin, "birlik" lafını ağızlarından düşürmemelerine rağmen, halk güçlerinin birliği için ne denli samimi olduğunu göstermektedir.

Oportünist siyasetlerin bütün sektör tavırlarına rağmen eylem öncesinde ve sırasında oldukça yoğun bir çalışma sürdü-rüldü. Amaçlarımızı anlatan Türkçe ve Almanca 10.000 civarında bildiri dağıtıldı. Eylemin ilk günü SFB (Hür Berlin Yayını) ile 10 dakikalık bir radyo röportajı yapıldı. Bu röportajda amaçlarımız anlatıldı. Askeri faşist diktatörlük teşhir edildi. Yaklaşık 150 civarında basın mensubuna basın bildirisi gönderildi. Ancak Basın toplantısının pek parlak olduğu söylemez. DPA (Alman Basın Ajansı) ve RIAS temsilcileri buraya geldiler. Mahalli basında açlık grevimizden bahsedilmekle birlikte, geniş ölçüde yer verilmedi.

Açlık Grevinin yapıldığı yerin Alman ilericileri açısından merkezi bir yer olması, propaganda açısından bize oldukça yararlı oldu. Alman ilericisi kamuoyuna belli bir ölçüde kendimizi tanıtmış olduk. Propagandamızın esası Alman kamuoyuna yöneldi. Bu konuda deneyimsiz olmamıza karşın başarılı olduğumuzu söyleyebiliriz. Açlık Grevinin yapıldığı yerde bulunan bir okulun gece ve gündüz bölümü öğrencilerine davetleri üzerine açlık grevinin nedenleri anlatıldı. Yine aynı yerde bulunan bir lokalde bir toplantı düzenlendi. Gazete, broşür satılıp, bağış toplandı. GEW B. Berlin (Eğitim ve Bilim Sendikası) temsilciler toplantısında konuşma yapıldı. Bildiri dağıtılıp yayın satıldı. Yine GEW'nin 16 Ekim'de düzenlediği bir yürüyüşte yürüyüş çağırısı yapıldı. B. Berlin'deki ilericisi Alman kitapçılarına yürüyüş çağrı-ları afişler asıldı. Bildiri bırakıldı.

Burada değinmek istediğimiz bir nokta Alman örgütlerinin tutumudur. Birçoğu bize yardım edeceklerine, yürüyüşe katılacaklarına söz vermelerine rağmen eylem boyunca ortalıkta görünmediler. Eylem sonrasında bu örgütlere açık mektup yazılarak bizlerin anti-faşist anti-emperyalist dayanışmadan ne anladığımızın ortaya konmasına ve bu konuda bu örgütlerin somut olarak eleştirilmesine karar verildi.

Ancak WBK (West-Berliner Kommunist) den arkadaşların eylem süresince bize yaptığı yardımı anmadan geçmek istemiyoruz. Bu arkadaşlar eylemin başından sonuna kadar bizi her yönden destekleyerek, proleter enternasyonalizmin en olumlu örneklerinden birini gösterdiler.

Eylem süresince Batı Almanya'da açlık grevinde bulunan arkadaşlardan, diğer derneklerden, WBK yazı kurulundan, Türkeri im Kampf yazı kurulundan, Batı-Berlin Peykar sempatisanlarından gelen dayanışma mesajları açlık grevindeki arkadaşların morallerini daha da yükseltti.

Eylem süresince diğer çalışmaların yanı sıra çeşitli konularda (Faşist cunta'nın niteliği, Kemalizm, Leninizm, "eylemde birlik; ajitasyon ve propaganda serbestlik" ilkesi) tartışmalar açıldı, folk lör yapıldı ve devrimci müzik çalındı.

Açlık Grevinin bitiminde, 18 Ekim cumartesi günü yürüyüş ve miting yapıldı. Yürüyüş ve Mitingin özellikle Türkiyeli kitleler arasında geniş propagandasının yapılamaması ve yürüyüş günü şiddetli yağmura rağmen yürüyüşe 200'ün üstünde Türkiyeli ve Alman katıldı. Türkiyeli devrimci siyasetlerden sadece Devrimci Halkın Birliği'nden arkadaşlar vardı. İlk kez burada Türkiyeli'lerin düzenlediği bir yürüyüş 30'un üstünde Alman'ın katılması bizim açımızdan bir başarı ve iyi bir başlangıçtır. Ayrıca Batı Berlin Peykar sempatisanları ve GUAFS yürüyüşe katıldılar. Yürüyüş esas olarak olumluydu. Yürüyüşteki olumsuzluk, mitingin faşist bir dernek önünde yapılmasına rağmen yeterli güvenlik önleminin önceden alınmamasıydı. Yürüyüşte gösterilen ilgi oldukça büyüktü. Öyleki mitingin yarısına geldiğimizde elimizdeki tüm bildiriler bitmiş, Mücadele gazetelerinin hepsi satılmıştı.

Miting alanında ATİF/ATÖF, WBK adına Türkçe Almanca, DHB adına bir konuşma yapıldı. Partizan'ın gönderdiği mesaj okundu.

Genel olarak B. Berlin'deki eylemlerimizi değerlendirdiğimizde olumlu bir eylem olduğuna karar verildi.

C. Doğan

**BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA
KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM
BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM**

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

EYLEMLERİMİZ

ATIF 13.10.1980 tarihinden itibaren Batı Almanya çapında çeşitli şehirlerde bir dizi siyasi telepler doğrultusunda 50 kişinin katıldığı açlık grevleri başlattı. Bu açlık grevlerinin arkasından çeşitli yerlerde toplantılar ve yürüyüşler düzenlendi.

Augsburg, Batı Berlin, Stuttgart, Köln, Wiesbaden'de aynı zamanda başlatılan askerî faşist cuntayı, B. Alman emperyalizminin devrimcilere demokratlara baskılarını teşhiri amaçlayan açlık grevlerinin ve diğer eylemlerimizin telepleri şöyleydi:
- Batı Alman emperyalizminin Türkiye'deki faşist paşaların, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist düzeninin huzurunu ve güvenliği için yaptığı Türkiye Yardımı durdurulmalıydı.

Augsburg'da faşistlerin saldırısı sırasında tutuklanan arkadaşlarımız derhal serbest bırakılmalıydı.

ATIF başkanı Osman Uludağ'ın siyasi çalışmasına konulan yasak kalkmalıydı.

ATIF'li emekçiler bu haklı talepleri doğrultusunda düzenlenen eylemlerle binlerce Alman ve Türkiye'li demokrat, devrimciye ulaşmış, emperyalistlerin desteğindeki askerî faşist cuntanın halkımız üzerinde gittikçe artan zulmünü lanetleyerek, kinini en geniş çevrede haykırmaya çalışmıştır. Eylemlerimiz süresince bir dizi örgütten, devrimci demokrattan dayanışma ve destek mektupları, mesajları aldık. Bunlar arasında B. Almanya'da Akıma Karşı; B. Berlin'li Komünist; GUAFS (Genel Afganistanlı Öğrenciler Birliği); Peykar (İranlı devrimci örgüt: "İçki sınıfının kurtuluşu için mücadele örgütü"), Köln Halk Derneğini sayabiliriz. Ayrıca

Batı Berlin'de Yürüyüş

Türkei im Kampf (Türkiye Mücadelede) gazetesinden ve Hollanda'daki devrimci arkadaşlarımızdan, Fransa'da FTÖB, FTEKD'den bir dizi dayanışma mektup ve telgrafları gönderildi.

Eylemlerimiz elden geldikçe kamuoyuna yansıtılmaya çalışıldı. Basın toplantıları düzenlendi. Çeşitli bölgesel gazetelerde; KBW (Batı Almanya Komünistler Birliği) nin yayın organı Kommunistische Volkszeitung (Komünist Halk Gazetesi) de, Tageszeitung (Günlük Gazete) da, Süd-deutsche Zeitung (güney Almanya gazetesi) Tagesspiegel (Günün aynası) da, Frankfurt er Rundschau'da açlık grevimiz ve taleplerimiz hakkında yazılar çıktı. Radyo evlerine haber verildi. SFB (Hür Berlin Yayıncılığı) ile yapılan röportajda faşist darbenin yüzü teşhir edildi. Taleplerimiz an

latıldı. Çeşitli şehirlerde eylemler hakkında daha geniş bilgi bu sayımızda yer almaktadır. Türkiye'deki faşist düzeni protesto eylemlerinde faşizme karşı tek yürek tek yumruk olmak için eylem boyunca tüm devrimcilere, demokratlara çağrılar yapılmıştır. Ne var ki, bu çağrılara Batı Almanya'daki Türkiye'li devrimci örgütlerden önem verenler çok azdı. "Birlik olalım", "birlikte eylem yapalım" diyenler bu sözlerini pratikte ispatlamaktan kaçınmışlar, devrimcilerin eylem birliğinin gerçekleşmesi için hiç bir çaba göstermemişler, çoğu kez yaptıkları gibi bu defa da "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da da serbestlik" ilkesine karşı çıkarak devrimcilerin eylem birliğini zedelemişlerdir. Bugün emperyalizmin, faşizmin saldırıları karşısında gerekli ve mümkün görüşümüz eylem birliklerinin sağlanabilmesi için bu konudaki yanlış görüşler üzerine bıkmadan usanmadan gideceğiz. Devrimcilerin eylem birliği konusunda görüşlerimizi bu sayımızda bir kez daha vurguluyor, ve açlık grevleri sırasında ATIF'in bu konuda çıkarmış olduğu bildiriye ve Duisburg'dan "birlik" konusunda gönderilen öğretici bir yazıyı yayınlıyoruz.

Genel olarak değerlendirdiğimizde eylemlerimiz olumlu olmuştur. Özellikle Alman kamuoyuna sesimizi daha önceki eylemlerimizden daha fazla duyurabilme olanağını bulabildik. Bundan böyle de Alman kamuoyuna yönelik propagandaya hız vermeliyiz.
H. Kılıç

BATI BERLİN

Bilindiği gibi, B. Almanya'nın bir çok şehirlerinde yürütülen açlık grevleri, mitingler ve yürüyüşlere paralel olarak, Batı Berlin'de de bir dizi eylem yapıldı. Eylemler, faşist cuntayı, onun Batı Alman emperyalizmi tarafından desteklenmesini ve Batı Almanya ve Batı Berlin'de Türkiye'li devrimcilere ve demokratlara yönelik baskıları hedefliyordu.

Bu eylemler başlamadan önce biz, ATIF ve ATÖF olarak, burada gerek Türkiye'li, gerekse Alman ve diğer yabancı örgütleri, eylemleri beraber yürütmek, en azından bunların desteğini almak için derneğimizde bir toplantıya çağırarak, yazılı ve sözlü olarak yaptığımız bu çağrıya ne yazık ki bir cevap alamadık.

Bu arada B. Berlin'de Kurtuluş siyasetinin Necdet Adalı'nın idamını protesto etmek için bir yürüyüş düzenleyeceğine öğrendik. Bu arkadaşlara yürüyüşlerin ortak lafşa düzenlenmesi için gittiğimizde bizim dışımızdaki diğer siyasetlerin de orada olduğunu gördük. Bunlara önerimizi götürdük, düşüneceklerini söylediler. Yine Kurtuluş'cuların derneğinde ikinci bir toplantı yapıldı. Burada "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada özgürlük" temelinde yürüyüşü ortak yapmayı önerdik. Kurtuluş, Dev-Yol ve Halkevi bu ilkenin yanlış bir şey olduğunu söyleyerek bunu reddettiler. Halkın Kurtuluşu ise ortada bir tavır takındı. Yanlışca Devrimci Halkın Birliği önerimizi kabul etti ve bizi destekleyeceğine söyledi. Devrimci Yol ve Kurtuluşun eylem birlikleri konusunda tavırları belli olduğu için burada daha fazla değinmek istemiyoruz. Ancak bunların esas korkusunun "ajitasyon ve propagandada serbestlik" sağlandığında, kitlelere doğru düşüncelerin ulaşması ve kendi yanlış görüşlerinin kitleler önünde açıkça teşhir olması olduğunu tekrar belirtmekte yarar görüyoruz. Halkın Kurtuluşu ise, daha sonra görüşümüzde, Kurtuluş'un yürüyüşüne katılmayacağını söyledi. Açlık Grevi yaptığımız yere gelip konuşmalarını

Devamı 3. sayfada

AUGSBURG

Aşağıda Augsburg'daki Açlık Grevi Komitesi tarafından gönderilen, Augsburg'daki eylemi anlatan mektubu yayınlıyoruz.

Açlık grevine başlamadan önce, bu konuyla ilgili merkezi ATIF bildirimleri bölümüne içine alan Nürnberg, Ulm ve Augsburg'da geniş bir şekilde dağıtılmış, el ilanları yapıştırılmıştır. Nürnberg'de şehir merkezinde kurulan masa ve resim sergisi ön çalışmalarla greve başlamadan önce, grevin amacı Alman emekçilerine geniş bir şekilde duyurulmaya çalışılmıştır. ATIF'in merkezi olarak gönderdiği basın bildirisi Avukatlara iletilmiş ve onlardan bu açlık grevi süresince ileri sürdükümüz taleplerimizde bizi desteklemeleri çağrısında bulunulmuştur.

13.10.80 Pazartesi saat 11 de başlayan açlık grevimize 10 arkadaşımız aç (aktif) bir o kadar arkadaşımız onlara yardımcı olarak saygı duruşu ve devrim andı içerek açlık grevimiz resmen başlamıştır. Grev birinci gününden çıkarılan "Açlık Grevine Başladık" bildirisi Augsburg ve Nürnberg'te dağıtılmıştır. Grevimizi üçüncü gününden çıkarılan "Augsburg'taki Açlık grevimiz üçüncü gününde kararlı bir şekilde devam ediyor" başlığıyla çıkarılan bildiri Ulm, Augsburg, Nürnberg'de de dağıtılmıştır. Grevimize başlamadan programladığımız ve pratiğe koyduğumuz eylemlerimiz şunlardı.

- 15.10.80 Çarşamba günü Augsburg şehir merkezinde sazlı sözlü masa açıldı. Açlık Grevine katılan arkadaşlarda bu eyleme katıldı, bildiri dağıttı.
- 16.10.80 tarihinde Bayern bölgesindeki basın için, bir basın toplantısı yapıldı.
- 18.10.80 Cumartesi saat 10 da şehir merkezinde izini alınan Miting yapıldı.
- 25.10.80 Cumartesi saat 11 de yine Augsburg şehrinde yürüyüş yapıldı.

Akşamları greve katılan tüm arkadaşlar yardımcıları ve ziyaretçileri birlikte eğitim yapıldı. Yapılan seminerler büyük bir dikkatle izlendi ve yararlı oldu. Açlık grevimiz bu bölgedeki iki Alman gazetesinde (Augsburger Allgemeine ve Süd Deutsche Zeitung'da) çıktı. Bayern hapishanelerinde bizle birlikte greve başlayan arkadaşların bu eylemi basında, "Açlık Grevi Cephesine Hapishaneden de katılanlar var" şeklinde yazılmıştır.

Açlık Grevi sırasında Batı Alman emperyalizmi devrimcilere gözdağı vermek için elinden geleni yapmıştır. Augsburg'daki hapishanede bulunan bir arkadaşta mahkemeden ihtar şeklinde bir yazı gitmiştir. Ve açlık Grevi yapılmaması, bundan önceki hapishanede başlatılan Açlık Grevinin sorum

lusunun bu arkadaş olduğu iddia edilmiş, bu seferde grev yapılırsa yine sorumlu olarak bu arkadaşın görüleceği şeklinde korku verilmiş istenmiştir.

Kaisheim'deki bir arkadaş greve başlamış ve grevin ilk günü bu arkadaş susuz, ışsız, tuvaletsiz bir hücreye atılmışlar, arkadaşları grevi bırakmaya zorlamışlardır.

Bunların haricinde grevimiz için şunları da söyleyebiliriz:

Grevin ikinci günü caddeye astığımız plakat polis tarafından indirilmiş ve bunun arkasından polisler dernek lokaline gelmişlerdir. Pencereye astığımız ikinci plakatı da indirmemizi istediler. Müsade siz astığımız için indirdik, ertesi gün izin alarak yeniden astık. Grevimiz devam ettiği sürece çıkarttığımız bildirimleri çeşitli yerlerde dağıttık. Grev boyunca ziyaretçimiz çok fazla olmadı. Ancak grevimizin çevrede iyi bir yankı yaptığı söylenebilir.

Bizle birlikte açlık grevine katılan, yardımcı olan, propaganda yapan tüm ATIF'li arkadaşlarımıza ve Hapishanelerdeki tüm arkadaşlarımıza mücadelelerinde başarılar diler, devrimci selamlarımızı iletiriz.

Augsburg Açlık Grevi Komitesi

WIESBADEN

Wiesbaden'de açlık grevi üzerine çokca bildiri dağıtılmış, ayrıca el ilanları ve afişler yapıştırılmıştır. Ayrıca bir taraftan diğer ilericiler örgütlere (onlara yazılan mektup ve ilişkideki basın davetiyesi ile birlikte) ve ilericiler avukatlara (avukatlara yazılan mektup ve basın davetiyesi ile birlikte) gidilerek eylemlere destek sağlanmaya çalışılmıştır.

Bu arada basın davetiyesi bölgedeki basına ulaştırılmıştır. Basına eylemlerden bir gün önce telefonla tekrar çağırılı yapılarak, her eylemden sonrada eylem hakkında telefonla veya bizzat gidilerek bilgi verilmiştir. Böylece basınla irtibat kesilmemeye çalışılmıştır.

11, 12, 13 Ekim'de basın davetiyesi temelinde bir bildiri çıkartılmıştır. Ayrıca birçok yerlerde çok sayıda duvar gazetesi yapılmıştır.

Açlık grevi ile ilgili olarak; Açlık grevine 7 arkadaş katılmıştır. Buna ilaveten 10 civarında arkadaşta propaganda vs. işler için açlık grevi yerinde devamlı hazır bulunmuşlardır. Açlık grevinde boş zamanlarda eğitim yapılmıştır. Grev yerine pankartlar ve panolar asılmıştır. Grev boyunca çeşitli yerlerde masa açılarak, mitingler düzenlenerek, taleplerimiz kamuoyuna duyurulmaya çalışılmıştır.

DEVİRİMCİ EYLEM BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR

NEDEN DEVİRİMCİ ÖRGÜTLER ARASINDA YETERLİ BİR EYLEM BİRLİĞİ YOK ?

Aşağıda ATİF ve TÖK/YD'nin çıkarmış olduğu devrimci örgütler arasında yeterli bir eylem birliğinin olmamasının nedenlerini konu alan bildiriye olduğu gibi yayınlıyoruz :

İşçi arkadaşlar, faşizme ve emperyalizme karşı olanlar...

Bugün ülkemizde faşist terörün en koyusu hüküm sürüyor. Resmi rakamlara göre 1 ay içinde tutuklanıp zindanlara atılanların sayısı 10.000 i geçti. Askeri mahkemeler ard arda idam ve ağır zindan cezası kararları kesiyorlar. İlerici tüm sendikalar dağıtıldı. Grevler süngü ve tanklarla bastırılıyor. Her türlü muhalefet kan ve ateşle bastırılıyor. Türk olmayan milliyetler öncelikle Kürt milleti üzerindeki milli zulüm çekilmez boyutlara ulaşıyor. Emperyalist ülkelerde basın, radyo, televizyon Türkiye'deki faşist cuntayı şirin gösteren haberler yayıyor. Bu durumda Türkiyeli anti-faşist örgütler arasında eylem birliği sorunu acil bir sorun olarak gündeme gelmektedir.

Bir çok anti-faşist ve devrimci soruyor : Neden birlikte hareket etmiyoruz ? Bir çok anti-faşistin kafasında eylem birliği konusunda karışıklık var. Bir çok anti-faşist, bize ATİF'in bu konuda sektekter davranıp davranmadığını soruyor. Bu sorulara kamu oyu önünde bir kez daha cevap vermek, bu konudaki tavrımızı bir kez daha yazılı olarak açıklamak istiyoruz. Böylece bütün anti-faşistler bizim tavrımız konusunda açıklığa kavuşabilirler.

Biz ATİF olarak anti-faşist örgütler arasında eylem birliğini, yani bir eylemde çeşitli değişik grupların güçlerini birleştirmesini gerekli ve mümkün görüyoruz.

Biz, bizim anti-faşist olarak gördüğümüz tüm örgütleri (bunlar içine bugün Rus sosyal emperyalizminin güdümündeki T"K"P'nin örgütleri dahil değildir. Çünkü emperyalizme karşı olma maskesi altında bu grup, gerçekte Rus sosyal emperyalizminin çıkarlarını savunmaktadır.) bizim planladığımız eylemler öncesinde davet etmekte; eylemlerin gidişatını ve platformu üzerinde tartışmaktayız. Bu tartışmalarda ortak bir platform çıkarmaya da çaba göstermekteyiz. Ancak değişik gruplar arasında derin ideolojik siyasi farklılıklar olduğundan pratikte ortak bir platform üzerinde birleşmek genellikle mümkün olmamaktadır.

Biz ortak platform olsun olmasın her örgütün "eylemde birlik, ajitasyon, propaganda serbestlik" temelinde-yanı hedefini ve yönelimini doğru bulduğu bir eyleme bütün gücü ile katılmak, bu eylem içinde kendi doğru bulduğu düşünceleri

savunmak temelinde- güçlerini bir araya getirebileceğini, getirmesi gerektiğini savunuyoruz. Pratiğimiz de buna uygundur. Biz, diğer örgütlerin düzenlediği eylemlere mümkün olan her yerde katılıp, bu eylemler içinde kendi görüşlerimizi savunmaya çalışıyoruz.

Çeşitli örgütler arasında ideolojik-siyasi planda derin görüş ayrılıkları vardır. Bu görüş ayrılıklarının eylem i-

çinde de yansımaları kaçınılmazdır, tabiidir. Kamu oyu önünde, açık olarak yürütülecek, dayanışma içinde yürütülecek görüşlerin mücadelesi, eylemin birliği önünde engel değildir.

Görüşümüze göre; her devrimcinin görevi; doğru bulduğu görüşleri eylemler içinde de taşımak, eylemlerde de savunmaktır. Görüşlerin savunulmasını "eylemin birliği" adına engellemeye kalkmak görüşümüze göre yanlış ve zararlıdır. Mesela Batı Berlin'de Çorum katliamını protesto eyleminde, "Kurtuluş" tan arkadaşların önümüze barikat kurmaya çalışması; zararlı davranışa bir örnektir.

Bizim bu görüşlerimizi bir çok anti-faşist örgüt doğru bulmamakta, bizi sekteerlikle suçlamaktadır. Onlar "eylem birliği" adına görüşlerin serbest savunulmasından vazgeçilmesini talep etmektedirler. Onlar görüşlerin serbest savunulmasının dıştan kötü görüleceğini, bir olma düşüncesinin görüleceğini söylemektedir. Ama gerçek olan şudur ki; aramızda gerçekten de ideolojik siyasi birlik yoktur. Zaten böyle bir birlik söz konusu olsa idi, bunca çok örgüt olmazdı. O halde, doğru olan nedir? Eylem sırasında dışa karşı olmayan bir birlik havası yaratmak mı? Yoksa aramızda ideolojik ve siyasi ayrılıklara rağmen eylemde birleştiğimizi göstermek mi? Bizce doğru olan ikinci sidir.

Devrimciler, kendilerinden değişik düşüncelerin düşünceleri ile mücadeleden kaçmaz bundan korkmazlar. İşte biz bu düşüncede olduğumuz için "Eylemde birlik-Ajitasyon-Propaganda serbestlik" diyoruz !

»BİRLİK BÜLBÜLLÜĞÜ« VE BİRLİK

"Metrelerce uzunluğunda mektuplara "birlik" sözcüğünü yazmaktan, onu vaat-mekten, kendini birlik taraftarı olarak ilan etmekten kolay bir şey yoktur. Ama gerçekte, birlik yalnız ileri işçilerin bütün sınıf bilinçli işçilerin çabaları ve örgütlenmesiyle kazanılabilir" (Lenin Birlik Sorunu sy. 35)

Birlik sorununun esasını her zaman sınıf bilinçli işçilerin birliği oluşturmaz. Bu birlik işçi sınıfının bilimsel teorisi Marksizim-Leninizm etrafında birleşip onu eyleme dönüştürme temelinde proletarya partisi içinde olabilir. Bu esas soruna bağlı olan sınıf bilinçli işçilerin birliği ile, bu birliğin sınıf ile birliği (yani geri bilinçli işçilerle birliği) de bu sorunun bir yanını oluşturmaz. Sınıf bilinçli proletarya için birliğin esas anlamı budur. Ama bunu kavramayan veya kavramak istemeyen küçük burjuvalar her zaman bu esas meseleyi gözardı ederek, birlik sorununu ıgdis ederler. Birlik sorununu kavrayıp sınıf bilinçli işçilerin birliğini sağlamak yerine birlik sorununu kendi durumlarına uydurmaya çalışırlar. Onlar devrim mücadelesi içinde proletaryanın diğer sınıflarla yaptığı eylem birliklerini her şey olarak göstermekten zevk alırlar. Bu yolla geri bilinçli işçiler arasında var olan hoşnutsuzluğu onlara sorunu kavratmaya çalışarak değil, sırf bu durumu kullanarak karlı çıkma-ya çalışırlar. Bu durum her zamanda durumlarına göre değişir. Şayet güçlülere o zaman hep kendilerinin söylediğinin olmasının isterler. Güçsüzlerse de o zaman nasıl olursa olsun birlik olsun derler. Böylece perspektiften, ilkeden yoksun olarak hareket ederler. Birlik sorununu ayakları havada bırakırlar.

Şimdi sorunu Duisburg'da birlik konusunda yapılan tartışmalar ve toplantılarla birleştirerek açıklamaya çalışacağız.

Duisburg'da "Halkın Kurtuluşu", "Devrimci Yol", "Devrimci Halkın Birliği", "Devrimci Halkın Yolu"ndan arkadaşlar "birlik" yapmanın gerekliliğini keşfederek, derneğimizde bu konuda bir toplantı düzenleme teklif ettiler. Birliğin sorunu güncel olan Askeri faşist diktatörlük ve B. Alman emperyalizminin sadırıları sorunu idi. Toplantı yapılmadan önce bu arkadaşlar sanki biz birlikten yana değildimiz gibi bir propaganda yürüterek kitlelerin kafasında ön yargı yaratmaya çalıştılar. Toplantıya bağladığımızda sanki kendileri herşeyi halletmişler de sorun bizimiz gibi, bizim birliğe kazanılmamız gerekliliği gibi tavrı vardı. Hepsinin ortak ağzı bir platform çıkartalım, asgari bir platform, bu platform üzerinde bildir, afiş çıkartıp arkasından eylemleri 1,2,3, sıralayalım şeklindeydi. Ve yine hepside eylem birliğinin u z u n bir zaman için yapılması görüşünde idiler. Bu

görüş tek kelime ile mükemmel ve ideal idi.

Biz ilk önce birlik yapmak için ayrı-lik noktalarımızın ortaya çıkarılması gerekliliğini vurguladık. Birliğimizin köf "el gördülük" bir birlik olmaması için bu nun yapılmasının gerekliliğini belirttik. En iyi birliğin eylem platformu temelinde ajitasyon ve propaganda da serbestlik, eylemde birlik olduğunu söyledik. Bizim bu doğru anlayışımıza Devrimci Yol "eylemde birlik ajitasyonda serbestliğin" saçmalık olduğunu, ortak platformda birleşilmesini (tabii platformda kendi siyasetine ters düşmeyecek) talep etti. Halkın Kurtuluşu ise birlikten "kitlelerin birliği"ni anladıklarını, kitlelerin birleştiği eylemlerin ancak birlik olabileceğini söyledi. Devrimci Yol ideolojik, siyasi olarak zayıflığının gizlemeyen aracı olarak eylemde birliği red ediyor; Halkın Kurtuluşu ise kitle kuyrukçusu siyasetinden dolayı eylemde çok insan katılacağını hayaliyle eylem birliğini red ederek "ortak"lik-tan yanaydı. Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu ise güçlerinin azlığından dolayı her şeyi olumlu yaklaşıyor görünüyorlardı. Hepsinin birleştiği nokta eylemde aktif bir şekilde birleşirken, siyasi farklılıklarımızda ortaya konması engelleyerek ideolojik, siyasi mücadeleden kaçmak ve eylem birliklerini çıkma-za sokmak idi.

Durum böyle olduğu halde onlar hala bizim birleşmekten yana olmadığımızı söylemekte idiler. Platform hazırlanması isteniyorsa kitlelerin kafasını bulandırmaya çalıştılar. Biz bir platform hazırladık ve yeniden toplantı yapıldı. Platform tartışmaları sırasında Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Yolu'nun karşı devrimci, ajan ve provakatör olduğunu, afişlerini yırttığını, sahte DSM (Devrimci Sendika Muhalefeti) kurduğunu, YDGF (Yurtsever Devrimci Gençlik Federasyonu) başkanını polise şikâyet ettiğini vs. vs. bu yüzden aynı bildiriye imza atmayacaklarını söylediler. Devrimci Yol'da Halkın Kurtuluşu'nun çekilmesiyle yan çizip birlikten vaz geçti. Bizce sorun açıktı. Halk saflarında olan herkes katılabilirdi. Kafa sayısının kaç kişi olduğu tayin edici değildi. Fakat Halkın Kurtuluşu'nun bu yaptığı yeni değildi. Onun ve Devrimci Yol'un geçmiş iştiraklerle doluydu. Gazetelerinde özellikle Halkın Kurtuluşu'nun karşı-devrimci ilan etmediği grup nerdeyse yoktur. Halkın Kurtuluşu'nun geçmişini temizleyebilmesi için arap sabunu bile az gelirdi. Devrimci Halkın Yolu'nun halk saflarında mücadele yaklaşımının söylenememesine rağmen, Halkın Kurtuluşu'nun bu yaptığı dostu düşman görmektir. Hemde çok acayip bir biçimde, Ecevit ve CHP'ni halk saflarında görürken, gazetelerinde CHP milletvekillerine ağıtlar dizerken Devrimci Halkın Yolu gibi küçük burjuva bir siyaseti

halk düşmanı görmek. Süper bilimsel doğru su. Hele de eylemde birleşmek için. Bir teşkilatın halk düşmanı olup olmadığını, onun siyaseti ve pratiği tayin eder. Bir olay veya bir isim bu meseleyi tayin etmez.

Devrimci Halkın Birliği ve Devrimci Halkın Yolu'da bu durumda sallanarak geri çekildiler. Sonuçta biz kendimizle başbaşa kaldık. Bizi birliğe kazanacak olan "proleter devrimciler" çekip gittiler. Böylece tüm devrimci kitleler içinde kimin birlikten yana olmadığını, kimin bu meseleyi çıkmaza soktuğu bu örnekle açıklığa kavuştu. Sadece birlik lafını kullanmak ve gerçekten ondan kaçmanın "birlik bülüllüğü" demek olduğunu ortaya çıkardı. Çıkardığımız dersler:

- 1- Gerçek birlik Marksizim-Leninizm temelinde birliktir. Sınıf bilinçli işçilerin birliğidir.
- 2- Sınıf bilinçli işçiler kendi sınıfıyla geri bilinçli işçilerle birleşerek bu birliği tamamlamalıdır.
- 3- Küçük burjuva akımlarla eylemlerde birleşilmelidir. Somut eylemlerde birlik, aynı zamanda oportünizme karşı mücadele yide içine almalıdır. Oportünizmin, revizyonizmin bunu engellemeye çabaları boş çıkartılarak halk güçleri birleştirilmelidir.
- 4- Bu somut konuda, toplantılarda, hazırladığımız platformda kendimizi belli kounlarda sınırlamamız çıkardığımız olumsuz dersi. Bundan böyle bir platformda birleşme sözkonusu olunca kendimizi sınırlamamalıyız.

ATİF saflarında örgütlü devrimciler olarak, Faşist cuntaya karşı halk güçlerini birleştirmek için var gücümüzle çalışmalıyız. Bu birlik içinde ajitasyon ve propaganda serbestliği hayata geçirerek küçük burjuva düşüncelerin teşhirinde birlikte yürütmeliyiz. Bunu yaptığımız takdirde Lenin'in birlik için söylediği şu sözlerin mirascısı olduğumuzu kanıtlarız.

"İşçilerin birliğe ihtiyacı vardır. Ve hatırlanması gereken önemli şey, kendilerinden başka hiç kimsenin onlara birlik veremeyeceği" onların birliğe ulaşmasında yardım edemeyeceğidir. Birlik "vaadedilemez" bu boş böbürlenme ve kendini aldatma olur; birlik aydın gruplar arasındaki anlaşmalarla "yaratılamaz". Bunu düşünmek son derece acınacak, bön, cahilce, bir yargıdır.

Birlik kazanılmalıdır. Ve yalnız sınıf bilinçli işçilerin kendileri onu kazanabilirler. (İnatçı ve ısrarlı bir çabıyla)" (Lenin Birlik Sorunu s. 35)

Duisburg'dan bir MÜCADELE okuyucusu
İŞÇİ ARKADAŞ BİRLİĞİ BEKLEMİYELİM, KAZANALIM!
ATİF SAFLARINDA ÖRGÜTLENELİM!

NÜRNBERG

Faşist generaller çetesi darbesinden sonra ATİF üyesi Derneğimiz Nürnberg-Fürth İşçi Gençlik Derneği, ATİF'in aldığı karara bağlı olarak Faşist cuntayı teşhir için Nürnberg'te küçük bir miting yaptı. Bu miting de Türkiye'deki sınıf mücadelesi, yaşama koşulları işkence ve zulmü resim sergisiyle Alman kamuoyuna göstermeye çalıştı. ATİF'in yürüyüş için çıkardığı bildiriler bu miting de 2 500 civarında dağıtıldı. 19.9.1980 tarihinde yapılan sergili miting genel anlamıyla olumlu olduğu için, bundan böyle bu tür eylemlere ayda bir defa yapılması kararı alındı.

Nürnberg-Fürth ve Çevresi
Türkiye İşçi Gençlik
Derneği

BERGEDORF

Bergedorf Derneği 10/10/1980'de Türkiye'de yapılan faşist darbe ile ilgili Alman örgütlerle ortak toplantı düzenlemiştir.

Toplantıya yüzün üzerinde Türkiyeliler katılmıştır. Alman örgütleri toplantıya yok denecek kadar az arkadaş getirebilmişlerdir. Alman örgütlerinin çok az adam toplanmasının sebebi yeterince tutarlı propaganda yapmadılar. Kendi taraftarlarını bile getiremediler. Durum böyle olunca da toplantı otomatikman pratik olarak Türkiyelilerin tek başına yaptıkları toplantı durumuna döndü. Bu, toplantının eksik yönü idi.

Toplantıda Türkiye'de sıkıyönetim ve darbelerin niteliği, amacı, sonuçları, Alman yadiki devrimcilerin görevleri ATİF ve ATÖF'ün yaptığı eylemler, aldığı yeni eylem kararları ve bunların propagandasının yapılması üzerine tartışıldı. Toplantının sonunda 'kanlı pazar' filmi gösterildi.

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!
-FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Bergedorf Türkiyeli
İşçiler Derneği

HILDESHEIM

NATO tarihinin en büyük savaş denemesi olan "Sonbahar '80" tatbikatlarını protesto etmek için Hildesheim'da yapılan yürüyüş enternasyonal dayanışmanın somut bir örneği olması ve 2500 civarında Alman ve Türkiyeliler emekçilerin katılımı açısından oldukça olumlu bir eylemdi. ATİF 400 Türkiyeliler emekçiye seferber etmiştir.

Bu yürüyüşün yapıldığı 20.9.1980'de Frankfurt'ta ATİF'in askeri faşist cuntaya karşı merkezi yürüyüşü olmasına rağmen ATİF'li işçiler, emekçiler Hildesheim'da da mümkün olduğunca geniş ölçüde katılma çalıştılar.

Yürüyüş boyunca batılı emperyalistlerin saldırganlık paktı olan NATO manevralarının özünde dünya işçi sınıfını ve ezilen halkları nasıl katledeceklerinin provasını olduğu kitlelere anlatılmaya çalışılmış, buna bağlı olarak Türkiye'deki askeri faşist diktatörlük teşhir edilmiştir. Dünyadaki savaş kışkırtıcısı ve saldırganların sadece ABD ve NATO değil, tüm emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin aynı niteliğe sahip oldukları vurgulanmıştır. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun NATO manevraları"; "Kahrolsun Türkiye'de NATO tarafından gerçekleştirilen açık askeri faşist diktatörlük"; "NATO, Varşova paktı ve tüm gerici askeri paktlar dağıtılmalıdır" sloganları haykırılmıştır. Merkezi olarak çıkarılan askeri faşist cuntayı teşhir eden ATİF bildirileri 3000 civarında dağıtılmıştır. Türkiyeliler emekçilerin haykırdığı askeri faşist cuntayı lanetleyen sloganlara Alman guruplarından demokratlar da katılmıştır. Bütün guruplar, yaptıkları miting konuşmalarında Türkiye'deki faşist darbeyi kınamışlardır. Yürüyüş ATİF'ten başka Türkiyeliler teşkilatı katılmamıştır. Dev-Yol yürüyüşte ATİF'in Varşova paktına karşı tavır alacağını bildiği için gelmemiştir. ATİF'in hiç bir propagandasının engellenmediği bu yürüyüş oldukça olumlu bir eylem olmuştur.

ATİG KURULDU

Avusturya'da emekçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmada ve Türkiye'de halkımızın verdiği bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine daha güçlü katkıda bulunmak;

Avusturya'da var olan dernekler ve örgütlenme komitelerindeki dağınıklığa son verip, tüm Avusturya çapında bir merkezi yapıyı oluşturmak, dernekler arasında iş bölümünü sağlamak, bölgesel çalışma yerine Avusturya'nın genelini kapsayan bir çalışma tarzını hakim kılmak amacıyla Avusturya'daki çeşitli derneklerle, dernek örgütlenme komiteleri bir üst düzeyde örgütlenmenin, yani federasyonlaşmanın gereğini duydular. Ve bir araya gelerek ATİG/KK (Avusturya Türkiyeliler İşçi Gençlik Federasyonu/Koordinasyon Komitesi) ni oluşturdular.

ATİG/KK'ni oluşturan dernek ve örgütlenme komiteleri şunlardır: ATİG(Avus-turya Türkiyeliler İşçi-Gençlik Birliği); ST,OK, St.Pölten Örgütlenme Komitesi;VTİD Voralberg Türkiyeliler İşçiler Derneği; Yukarı Avusturya Türkiyeliler İşçi-Gençlik Dayanışma Komitesi; Bludenz Türk İşçi Birliği; Tirol Türk İşçi Birliği içindeki MÜCADELE gazetesi taraftarları.

FRANSA

12 Eylül askeri faşist darbesi Fransa'da da Türkiyeliler devrimci örgütler tarafından lanetlendi ve en geniş çevrede teşhir edilmeye çalışıldı.

Askeri faşist cuntayı protesto eylemleri Fransa'da özellikle iki şehirde yoğunlaştı.

13 Eylül'de Paris'te Partizan ve Devrimci Yol taraftarlarının katıldığı yürüyüş eylemleri düzenlendi. Darbenin ikinci günü işçi ve öğrenci derneğinin çıkardığı bildiriler dağıtıldı.

14 Eylül'de Stasbourg'da FTİKD, FTÖB, ve Dev-Yol taraftarları ortak bir bildiri çıkararak darbeyi teşhir eden bir gösteri düzenlediler. Gösteride çok sayıda Fransızca-türkçe bildiri dağıtıldı.

20 Eylül'de FTİKD(Strasbourg), FTEB (Paris), TÖK/YD üyesi FTÖB ve Partizan'ın çağrısıyla bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş 100 den fazla kişi katıldı. Fransız polisi istenilen mesafenin yalnızca yarısını vererek ve "Kahrolsun Fransız emperyalizmi" sloganını atamamamız için tehditler savurarak yürüyüşü sabote etmek istedi. Yürüyüşten önce kendilerine yapılan çağrıya rağmen Dev-Yol sanki vebadan kaçarak gibi bir gurup Troçkist teşkilat ile yürüyüşü iki yüz metre geriden takip ettiler. Yürüyüş sonunda Demokratik Kitle Örgütleri ve Partizan adına birer konuşma yapıldı.

Bir Açıklama

Askeri faşist diktatörlüğü teşhir eden bir bildirinin dağıtım sırasında Dev-Yol taraftarları bildiri dağıtan devrimcilere saldırmışlardır. Devrimcilere sopa atılma çalışılmış, küfürler edilmiştir. Bu olaydan sonra Dev-Yol bir bildiri çıkarak "Yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali saldırıya uğrayan devrimcileri bölücülük sahtekarlıkla suçlamıştır. Bu olaylar üzerine FTEKB(Fransa Türkiyeliler Emekçiler Kültür Birliği) ve FTÖB(Fransa Türkiyeliler Öğrenciler Birliği) tarafından "Bir Açıklama" başlıklı bir yazı dağıtılarak devrimcilerin birbirlerine şiddet uygulamaları kınanmıştır. Aşağıda bu yazıdan bazı bölümleri aktarıyoruz:

"Bizler, kitle dernekleri olarak sürekli halk güçleri arasındaki birlikten yanayız. Ancak bu birliğin kendi arasında da mücadele içinde olduğunu gözard etmiyoruz. Bunun için ayrı düşünülen konularda tartışmaktan, eleştiri-özeleştiri ve iknadın yanayız. Zorbalıktan değil! Devrimci saflarda olan ve karşı devrimci hizmet eden her olay devrim cephesine zarar verir.

Her devrimci bildirisi esas olarak hakim sınıflar, gericiiler, faşistler tarafından engellenmek istenmektedir. Bu gerçeği aklımızdan çıkarmayalım!

AVUSTURYA

LİNZ

20.9.1980 tarihinde ATİG (KK) üyesi "Yukarı Avusturya Türkiyeliler İşçi Gençlik Dayanışma Komitesi" tarafından senaryosunu Yılmaz Güney'in yazdığı "Bir gün mutlaka" adlı filmin, 100'ü aşkın kitlenin katıldığı bir gecede gösterildi. Devrimci öz kültürü geliştirmek amacıyla düzenlenen gece örgütlenme, programın uygulanması kültür çalışmalarında esas olarak bölgesel güce dayanılması açısından olumlu idi. Gecede kitlenin çeşitli konularda görüşlerini almak için bir anket kitleye dağıtıldı. Çeşitli halk ozanları devrimci türküler ve şiirlerle geceye renk kattılar. Gecede dünyada ve Türkiye'de durum hakkında bir konuşma yapılarak bilgi verildi. Özellikle askeri faşist diktatörlük teşhir edilerek, demokratik halk devriminin propagandası yapıldı. Ayrıca gece de bağış toplandı.

Bildiriyi dağıtırmayan Dev-Yol'dan arkadaşlar bu somut olayda gericiilerle aynı paralele düşmüşlerdir. Ezenlere hizmet etmişlerdir. Onlara söyleyeceğimiz şudur: tavırlarınızı gözden geçirin, bu yol devrimin, devrimcilerin, haklı ve şanlı yolu değildir. Halka hizmet etmek istiyorsanız tutarlı olun, özeleştirin yapın!

Biz halk güçleri arasında halk demokrasisinden yanayız. Buna zarar getirecek herkesin karşısındayız.

Halk güçlerinin birleşmesinin önündeki engeller yıkılacaktır!

Yaşasın Halk güçlerinin birliği! "

6.10.1980

İRAN-İRAK

Baştarafı 12.sayfada

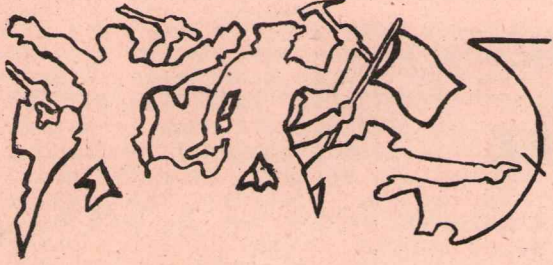
sa bunlar sahtekarlıktan başka bir şey değildir. İran-İrak savaşı gökten zembille inmiş bir savaş değildir. Bu savaş, emperyalistlerin Ortadoğu'da çevirdikleri oyunlar çerçevesi içinde alınıp incelenmesi gereken bir savaştır. Emperyalistlerin hiç de tarafsız olmadıkları pratiklerinden belli olmaktadır. Örneğin, savaş boyunca ABD, Basra Körfezindeki savaş gemilerinin sayısını fazlalaştırmıştır. Diğer taraftan 5 Sovyet gemisi de Irak'a yardım taşımıştır. Bu yardım Irak'a Ürdün üzerinden yapılmaktadır. ABD'nin sadık uşağı Enver Sedat "Hümeyni devrilecek" şeklinde demeçler vermektedir.

ABD nin İran'daki uşakları vasıtasıyla Hümeyni rejimini devirmek için darbe planları hazırlamaktan vazgeçmediği ise açıktır. Diğer yandan savaş süresince Fas, Suudi Arabistan Irak yanında yerlerini almışlardır.

Emperyalistlerin İran-İrak savaşı meselesinde "tarafsız" olduklarını söylemeleri yalandan başka bir şey değildir. Bu savaş emperyalistlerin güdümünde gerici bir savaştır. Emperyalistler, bu savaş dolayısıyla emperyalist savaş kışkırtıcılıklarına hız vermektedirler. Bu savaşta, İran ve Iraklı devrimciler, kendi gerici rejimlerini devirmek için mücadele etmeli, İran ve Irak halklarının emperyalistlerin çıkarları için birbirlerine kadirilmalarına karşı çıkmalıdırlar.

M.Öz

IMPRESSUM: V.i.S.d.P. E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

DEVRİMCİ SANAT

»FERMAN PADİŞAHIN DAĞLAR BİZİMDİR«

"Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir" adlı şiir kitabı hakim sınıfların çürümeye yüz tutmuş düzenlerinin bir aynası olan zindanlarında direnen bir devrimci mahkum; TKP/ML davasından yargılanarak müebbet hapis cezasına çarptırılan Muzaffer Oruçoğlu'na aittir. Çeşitli aflardan yararlandığı için normal olarak cezasının bitmesi ve tahliye edilmesi gereken Muzaffer Oruçoğlu halen faşistlerin zulmünün en üst seviyelere ulaştığı zindanlarda tutulmaktadır. Bu sayıda Muzaffer Oruçoğlu'nun "Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir" adlı kitabındaki önsözü, içeriğini doğru bulduğumuz için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bu kitaptaki şiirlerin yarısından fazlası Mamak Askeri Cezaevinde yazılmıştır. O zamanlar cezaevine "sakıncasız" tarihi kitaplardan ve sıradan edebi eserlerden başka bir şey alınmıyor ve aramalar sırasında "sakıncalı" yazılara el konuluyordu. Bundan dolayı Mamak'ta yazılı hale getireceğimiz herhangi bir araştırmaya el konulup konulmayacağına hiç bir garantisi yoktu. Şiir yazmak hiç aklımdan geçmediği halde bu baskı şartları beni şiir yazmaya sevketti. Şiirleri sigara kağıtlarına yazdığım için aramalardan kolayca koruyabiliyordum.

Cezaevinde Osmanlı tarihini ve halkın kültürünü öğrenmeye çalıştım. Ama kitap bulamadığımız ve içeri sokmakta engellerle karşılaştığımız için öğrenme ve inceleme çalışmam sınırlı kaldı. Köroğlu'nu, Dalağolu'nu, Pir Sultan'ı, Karacaoğlu'nu, Yunus'u, Kerem'i, bazı azeri ozanlarını (Aşık Alesker, Aşık Şenlik, Kuloğlu başta olmak üzere) bir çok yeniçeri ozanını okudum, ayrıca radyoda çıkan türkülerini ya zıp inceledim. Şiirlerin ruhu ve dilinin belirlenmesinde bu çalışmanın önemli bir rolü oldu.

Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir Muzaffer Oruçoğlu

Şiirlerin bir bölümü, Osmanlı İmparatorluğunun çeşitli dönemlerinde, özellikle Celali isyanları döneminde, mahalli feodal zorbalara ve devlete karşı isyandan köylülerin mücadelelerini konu almaktadır. Silahlı müfrezelerle vergi, haraç ve asker toplayan feodal paşaların, beylerin, subaşılının kadıların vb. sömürsüne talan ve zulmüne karşı, emekçi köylülerin veya reayanın dağlarda, meydanlarda, köy-

Devamı 11. sayfada

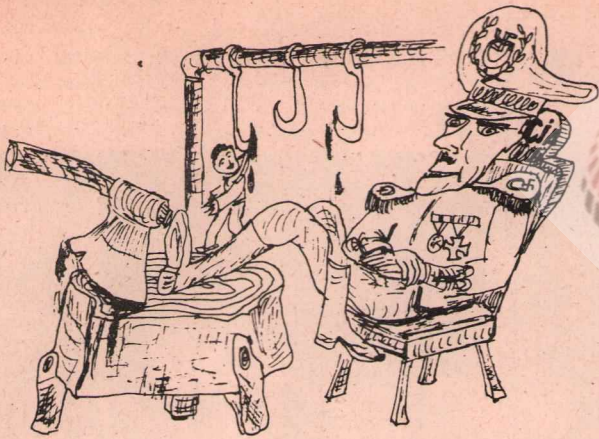
Hazırol

Mapusluğa hazır ol
Hazırol darağacına
Namlu ağzına
Dişe diş
İnada inat
Kavgalar yoludur
Tuttuğun yol
Betona ve demire
Teslimiyet isteyen
Katı zebellah emire
Yani sermayeye
Ve zincir dünyasına karşı
Sınıfının onurunu
Kızıl direnme ruhunu
Yaşatmaya hazır ol!
Düşman
Zindanlarda hiç bir zaman
Yenilmez diye düşünme
O
En ağır yenilgileri
Zindanlarında tadar
Ve yer yüzünde hiç bir şey
Zindanları kurtarmak kadar
Koymaz ona

Son kez bağırlıyorum
Hazırol!
Ömürboyu yatmaya
Nikahın ölüme
Kıyılma bile
Sorgulama tezgahında
Destanlar yaratmaya
Hazırol!

Nisan-1980
Muzaffer Oruçoğlu

Okuyucularımızdan Şiirler ve Karikatürler

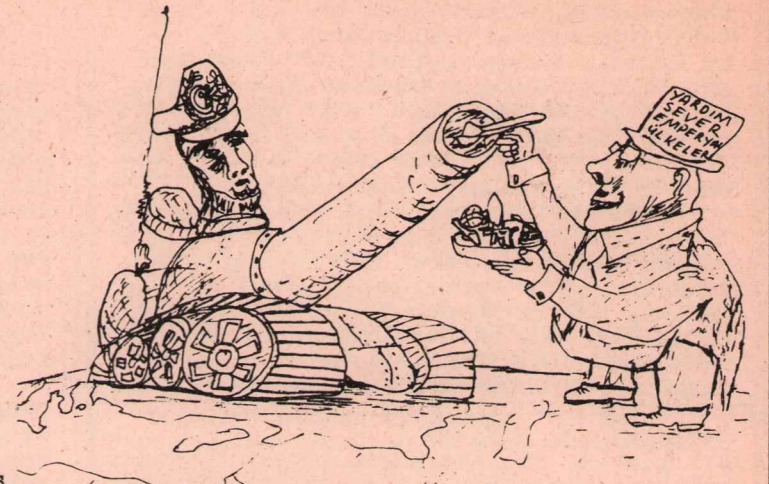

direnış

Direnış,
içteki ve dıştaki sömürücülere
yani hainlere ve efendilerine karşı
ve onların bugünkü düzenlerine
faşist diktatörlüğe karşı;
Amerikancı faşist cuntaya,
postallı ve apoletli generallere
işkenceci cellatlara karşı
Emeğimiz ve alın terimiz
namusumuz ve onurumuz için
zafere dek direnmek
ve asla teslim olmamak
Direniş erdemini başlangıcıdır
En değerli yoldaşlarımızı yitirdik
bu kavgada
Ölümlerini sırt çantalarında
taşıdılar
Alıştıkları çok önemsiz bir şey gibi,
günlük tayınları gibi
Ve ölüm karşısında
bir adım bile gerilemeden,
ve zalimlerin yüreğine korku salarak
düşükler kavgada birer birer
Yoldaşlarımız
Evlerinden
Fabrikadan
Tarlardan
Okuldan ve sokaktan
ve hapiste
komşu hücrelerden

yanımızdan ve içimizden
alınıp grup
kurşuna dizilmeye yollanırken
biz,
onların anılarına takılı kaldık
Yüzlercesi kurşuna dizildiler
Yüreklere ve kafalarına
nişan aldılar
biliyorum
Atılan her kurşun
Yüreğimizde
yumruk büyüklüğünde bir oyuk
açtı
İpe çekildi fidanlarımız
hayatın baharında
Ve yine
İşkencede katledildi bir çokları
kanlı karanlık hücrelerde
hain cellatlar tarafından,
elleri ve ayakları zincire vurulmuş
gözleri bağlı

Yoldaşlarımız
sonuna kadar direnmeyi
ve hainlerin karşısında
eğilip bükülmeden
onurla ölmeyi öğretti bize
Dövüşe dövüşe bugüne geldik
Ve şimdi biz
tam da işin en tatlı anında,
yani kavganın en sert zamanında
zalimin zulmüne karşı direnmekte;
ve kurtuluş kavgasını sürdürmekte
tereddüt mü edeceğiz?
Olmaz yoldaşlar olmaz,
düşünün biraz!
kavgayı bırakmak
teslim olmaktır düşmana;
ve teslimiyet
ölümle eş anlamlıdır
Unutmayalım ki,
bugün sınav veremeyenler
yarınları da kuramazlar
MÜCADELE
insanlar için bir denek taşıdır
ve insan değerini
tehlike karşısında belli eder
Yiğitlik ve mertliğin aynası
karanlık günlerdir
Aydınlıkta
düşmanlar bile güleryüzlü olur
Ve mücadele
salt silah tutmak değildir
MÜCADELE:

bu kavgayı
her yerde ve her zaman
ve her şeye karşı,
bilerek ve anlayarak
ve her yönüyle,
ve silah da içinde olmak üzere
bütün araçlarla ve zafere dek
sürdürmek demektir
Dikkat edelim yoldaşlar
elegin deliklerinden düşmeyelim
SAVAŞTA
sınırları sağlam olmayanlar
yarınlarında layık değildir
Savaş gibi barış da
mert ve akıllı adamlar ister
Şunu bilmeliyiz ki,
güzel ve aydınlık yarınlar
bugüne karşı direnmek,
ve gelecek için savaşmakla
elde edilebilir

Ve
DİRENİŞ

ERDEMİN
BAŞLANGICIDIR ..

Azad Can

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ

Faşist hakim sınıflar bütün Türkiye halkına olduğu gibi yığıt Dersim halkına da azgınca saldırıyor. Zehirli bir yılın gibi tüm zehirini emekçi halkın üzerine kusuyor. Yıllardır toplu olarak katlettiği, sürgüne tabi tuttuğu, eritme politika sını dizginsizce sürdürdüğü Dersim'de, faşist devlet yeni amaçlar peşinde! Faşist hakim sınıflar, Fatsa'da, Aybastı'da yaptıkları "NOKTA" operasyonlarını Dersim'de de uygulamak istiyorlar.

27 Temmuz'da basılan Pertek dere Nahiye si Jandarma karakolunun "faillerini" bulmak adı altında tüm Dersim'de yoğun bir terör estiriliyor. Operasyonun yoğunlaştığı noktalardan biriside Hozat ve köyleridir. Sıkıyönetim kuvvetleri, jandarma, komando, helikopterlerle savunmasız halka fütursuzca saldırıyor. Yüzlerce asker ha-

va desteğinde köyleri basıyor. Köy baskınlarında bir yandan devrimciler yakalanmak istenirken, diğer yandan faşist subaylar faşist propaganda yürütüyorlar. Devrimciler hakkında burjuvazinin yıllardır tekerlediği ve Dersim halkının gülüpte geçtiği yalanlar uyduruyorlar. Halk böylesi faşist sahtekarlıklara değer vermiyor. Faşist ordunun kendi uygulamaları onun yüzünü açığa çıkarıyor. Köy yollarını kesen jandarmalar, tarlada, odunda, yabanda rasladıkları emekçileri dipçikliyorlar, en âdi bir şekilde küfürler savuruyor, sözüm ona güçlülüklerini ispatlıyorlar. Ama bunun boş bir çırpınış, korkunun verdiği bir telaş olduğu hemen ortaya çıkıyor. "Anarşist" dedikleri devrimcileri yakalamayan faşist devlet, aciz bir şekilde dağlara, Dersim'in sarp kayalıklarına, de-

rin derelerine saldırıyor. O, Dersim'de kendisine herşeyi düşman görüyor. Rasladığı her çalıdan, her mağaradan bir devrimci çıkacakmış gibi korkuyor. Hakim sınıfların bu hali kızgın bir saç üzerindeki a yığı andırıyor.

Aramalarda subaylar kadınlara sarkıntılık yapıyor. Böylece ordunun ne denli "can ve mal güvenliğinin" bekçisi olduğu emekçi halk tarafından daha da yakından görülüyor. Faşist ordu gerçekte emekçi halkın can ve mal güvenliğinin olduğu gibi, ırzının da düşmanıdır. Onun güvenliği ni koruduğu kompradorların ve toprak ağalarının canı ve malıdır. Bankalardır, Ağa topraklarıdır, Fabrikalardır, İşkencecilerdir. Faşist ordu işte bugün bu görevini açıkça gizlemeden sürdürüyor.

Faşist ordunun bir provakasyon peşinde olduğu her yanından bellidir. Bir yandan faşist basın Dersim'e yönelik sansasyonel haberler verirken, diğer yandan subaylar aramalarda köylülere 1938 Dersim katliamını hatırlatıyorlar. Bu konuda faşist hakim sınıflara en iyi yardım eden hakim sınıflara satılmış ajan ve muhpirlere. Bunlar bir yandan halkın arasında korku ve telaş yaratacak yanlış haberler yayarlarken, diğer yandan da devrimcileri ve devrimcilere yardım eden halkı jurnalliyorlar. Ancak Dersim'de bunlarında durumu iç açıca değil. Devrimciler açığa çıktığında bunlara gereken dersi veriyorlar. Muhpir ve ajanlar korkularından keskin "devrimci" kesiliyorlar. Fakat halk bu sahtekarlıkları anlıyor. Bunlara kanmıyor.

Faşist hakim sınıflar amaçladıkları Dersim'i kışla haline getirme hedeflerine kolay kolay ulaşamayacaklardır. Onlar bu "nokta"yı karalayıp ortadan kaldıramazlar. Dersim aşılamaz bir engeldir. Gerçekler bir kez daha, ordunun faşist niteliğini gösteriyor. Bu ordu yıllardır Türkiye Kürdistan'ında uygulanan milli zulüm başlıca araçlarından biridir. Onun asıl görevi komprador patron ve ağaların saltanatını ayakta tutmaktır. Halkın can ve mal güvenliğini sağlayacak olan kendi bağrından çıkmış olan ve halka hizmet edecek bir Halk Ordusudur.

- DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ!

Hozat'tan Mücadele Okuyucuları

NİĞDE

Niğde cezaevindeki Partizan taraftarı devrimciler tarafından gazetemize gönderilen bir mektupta cezaevinde Partizan sempati-zanı devrimcilerin yaptığı Mao Zedung'u anma toplantısı hakkında bilgi veriliyor. Mektupta "Çin ve dünya proletaryasının, ezilen halkların önderi büyük Marksist-Leninist usta Mao Zedung'un ölümünün 4. yıldönümü dolayısıyla" 9 Eylül 1980 günü tüm devrimci, yurtsever, ilericiilere açık Mao Zedung'u anma toplantısı düzenlendiği yazılıyor. Partizan taraftarı devrimciler anma toplantısına "kendilerine "devrimci", "komünist", "ihtilalci", "proleter devrimci" diyen, Mao Zedung'a açıktan açığa karşı çıkan ve sözde savunma oportünist guruplardan " kimsenin katılmadığını yazıyorlar. Mektupta anma toplantısı başlamadan önce, sivil mahkumların kaldıkları koşullarda anma toplantısı için çağrı yapıldığı ve toplantıdan önce "Partizan Koro"sunun devrimci marşlar söylediği, toplantıya 150-175 devrimci mahkumun katıldığı yazılıyor. Mao Zedung ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla açılan toplantıda, Mao Zedung'un hayatı, Marksizm-Leninizm'e katkıları anlatılmış, şiirler okunmuş. Ayrıca cezaevinde çıkan "Mahkumun Sesi" adlı duvar gazetesine Mao Zedung ile ilgili yazılar asılarak Çin'deki "Demokrasi Duvarı" cezaevinde yaşatılmaya çalışılmış.

Partizan taraftarı devrimciler, mektuplarında "Çin ve dünya proletaryasının ezilen hakların önderi Mao Zedung'u savunmanın, onun Marksizm-Leninizm'e katkılarını, tüm revizyonist, oportünistlere karşı devrimci saldırılara karşı savunmaktan geçtiğini" anlatıyorlar. Mao Zedung'un yarı-sömürge, yarı-feodal ülke-

ler için geliştirdiği ve Marksizm-Leninizm'e getirdiği katkılardan söz ediyorlar. Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkılarının bütünüyle savunulması gerektiğini vurgulayan Partizan taraftarı devrimciler, Mao Zedung'u reddetmenin, Marksizm-Leninizm'i reddetmek olduğunu, Türkiye, dünya proletaryası ve ezilen halkların davasını savunmamak olduğunu, Mao Zedung'suz devrimin savunulamayacağını belirtiyorlar.

Halk savaşçısı Cemil Oka ölüm yıldönümü münasebetiyle Kürecik'te anıldı. Geniş kitlelerin katıldığı toplantı ve gece halk ozanı emekçinin türkülerıyla doldu. Gece yığıt halk savaşçısı Cemil Oka'nın komprador patron ağa devletine karşı mücadelesinin yoldaşları tarafından sürdürüldüğü bir örneği idi.

Yapılan toplantı ve geceye Devrimci Halkın Birliği taraftarlarının Mao Zedung'a çamur atarak katılmamalarına rağmen Devrimci Halkın Birliği kitlesi ve sempati zanları yoğun bir şekilde katılmışlardır. Toplantı devrimci kitleyi birleştirmiş ve mücadeleye azmini bilemiştir..

Kürecik'ten bir MÜCADELE okuyucusu

KÜRECİK

Baştarafı 4. sayfada azılların, en ırkçıların siyasi temsilciliğini yapmakta; Hitler taklitçisi açık faşist bir program ve uygulama ile ortaya çıkmaktadır. Bu hakim sınıfların bir kesimini, demokrat görünmeye özenen kesimini rahatsız etmektedir. Bunlar da gerektiğinde MHP'yi kullanmalarına rağmen; MHP'nin fazla güçlenmesini istememektedirler. Bugün MHP'nin tahribata uğramasında bu iç çelişmeler önemli rol oynamaktadır.

-Ama esas sebep bu değildir. Esas sebep şudur: Bugünkü cunta halkın belli bir kesiminin desteğini almak; en azından halkı bütünü ile karşısına almamak zorundadır. Hakim sınıfların düzeni son dönemde iyice sarsılmış, Türkiye'de iç savaş gündeme gelmiştir. Hakim sınıfların düzeni bir bütün olarak tehdit edilir hale gelmiştir. Bu tehditi ortadan kaldırmak düzeni yeniden işler hale getirmek hakim sınıflar açısından kaçınılmaz zorunluluktur. Bu işe iç savaş ortamını yumuşatmadan imkansızdır. Halkın özellikle örgütsüz kesimi suçlu olarak "terör"ü; terörün sorumlusu olarak ise MHP'yi görmektedir. MHP halk kesimleri içinde, yalnızca devrimcilerin etkinliği olanlar arasında değil, geniş örgütsüz kitleler içinde de önemli ölçüde teşhir olmuştur. Bu durumda MHP'yi takibat altına almak bu geniş kesimler arasında olumlu olarak karşılanacak; "sağ" ve "sol" teröre karşıyız demagojisinin demagoji olmadığı gerçek olduğu düşüncele ri yayılacaktır. Cuntacılar bugün kü uygulamalarını bir süre daha sürdüreceklere, özellikle MHP adı-

na cinayet işleyipte, suçları sabit olanları cezalandıracaklardır. Bunda esas amaçları, halkın gözünü boyamak ve "sol" a daha rahat saldırmaktır. Bu arada cezalandırılan MHP'liler, hakim sınıflar açısından düzeni yaşatmak için verilmiş zorunlu "kurbanlar" olacaktır. Bu "kurbanların" MHP'nin üst yönetici kesiminden seçilmesi cuntanın bugünkü yapısı içinde güçtür. Çünkü cunta içinde önemli sayıda MHP taraftarı bulunmaktadır. MHP ve MSP'nin belli ölçüde takibata uğraması bizi yanıltmamalıdır! 12 Eylül darbesi gerçekte hakim sınıfların kendi iç çelişmelerinin değil; öncelikle hakim sınıflar ile halk yığınları arasındaki çelişmelerin rünüdür. Hakim sınıfların faşist düzeninin sürdürülebilmesi için halkın yükselen mücadelesinin faşist terörle bastırılması, 12 Eylül darbesinin gerçek amacıdır. Darbeciler esas olarak halka ve devrimcilere saldırmaktadır!

- MSP'ye gelince, onunda AP ve CHP ye oranla daha fazla takibata uğraması normaldir. Cuntanın Atatürkçü faşist ideolojisine karşı, MSP islamci-faşist ideolojiyi savunmaktadır. MSP'nin hitap ettiği kesim MSP'nin tabanı, "İslam ülkeleriyle birleşmeyi" "AET den çıkmayı" vs. hayal etmektedir. Bu batılı emperyalist güçler açısından "tehlikeli" görünmektedir. Bu açıdan MSP'de takibata uğrayabilir. Fakat bütün bu takibatlarda hakim sınıflar için deki çelişmeler rol oynamasına rağmen, tayin edici olan devrimcilere saldırılabilmek daha kolaylıkla ve rahatlıkla saldırılabilmek "biz hem sağa ve hem de sola" karşıyız düşüncesini ispatlamaktır. Sorun bir bütün olarak hakim sınıfların düzenini korumaktır. MHP ve MSP de bu düzenin partileridir. Ama bugün düzenin bir bütün olarak çıkarları, bu partilerden, hatta gerekirse AP ve CHP den bile kurban gerek tirmektedir. Olan budur !

Z. Çelik

Görüldüğü gibi hakim sınıflar devrimci lere karşı hummalı bir çalışmaya girmişlerdir. Bütün bu yaptıklarıyla halkın gözünü korkutmak, mücadeleyi engellemek istemektedirler. Fakat, idam sehpaları, uzun

[illegible]

hapis cezaları halkımızın mücadelesini engelleyememiştir ve engelleyemez. Bugün kurulan idam sehpaları yeni değildir. Halkımız 6 Mayıs 1972 de "silah zoruyla devlet düzenini değiştirmeye teşebbüs etmek" suçuyla yargılanan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı, bu üç yiğit devrimciyi unutmamıştır. Devrimcilerin asılması

halkımızın komprador patron ağa devletine karşı olan kininin daha fazla bilenmesinden başka bir şey değildir. Komprador patron ağa devleti bu faşist baskılarının he sabını bir gün mutlaka verecektir.

L. Onur

[illegible]

Sanatı sınıf mücadelesinin etkili bir silahı olarak kavrayan ve savunun devrimci sanatçıların bugün en önemli görevlerinden birisi de tarihi öğrenmek, sömürücü ezen sınıfların örtbas etmeye çalıştıkları, dipte köşede kalan halk hareketlerini açığa çıkarmak, bunları halka tanıtmaktır. Bunun yanında en çarpıcı ve somut şekilde bugünkü hakim sınıfların atalarının, halk yığınları üzerindeki baskılarını, zulüm, soygun, ahlaksızlık ve talanlarını teşhir etmektir. Bugün, emekçi halk ve ezilen milliyetler üzerindeki baskı, işkence, terör ve sömürü biçimlerinin geçmiştekilerin bir devamı olduğu (kurtuluş yolu gösterilmek suretiyle) halka anlatılmalıdır. Geçmişte halk hareketlerine, halk isyanlarına karşı padişah fermanları, paşa emirnameleri, kadı fetvaları yayınlanırdı. Bugün ise sıkıyönetim paşalarının numaralı bildirileri yayınlanmaktadır. Geçmişte halk çarmlıklı, mengeneli, çenelli kedili feodal işkenceci uygulamırdı, bugün ise emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin geliştirdiği modern tipte işkenceci uygulanmaktadır. Geçmişte halk yığınları normal sömürünün dışında bir de değersiz adlar altında konulan (öğür, avarız, akçesi, suç cerimesi, mücerred, bennak, nükül akçesi, peşkes, hayvan kesimi, yasaklı hakkı, yol yürüme, un öğütme, hüccetiye katibiye vs. vs.) vergilerle amansızca soyulurdu, bugün ise bu, zamlarla yapılmaktadır.

Bizler proletaryanın ve halkın devrimci kültürünün mirasçılarıyız. Bu, bizim için muazzam bir hazinedir. Biz bu kültür

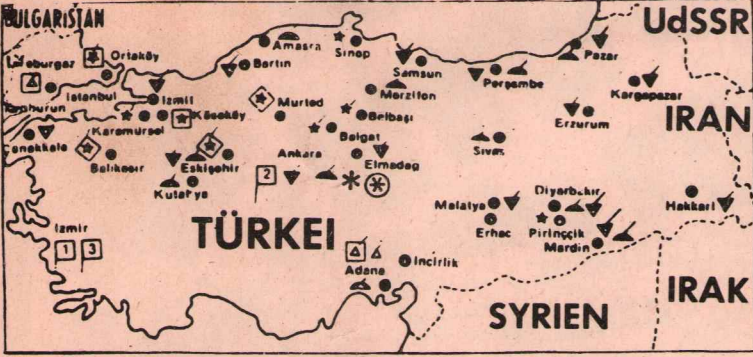
Proletaryanın sanatçısı haline gelmek isteyen devrimci sanatçılarımız, burjuva hayat tarzını, apartman katlarına kapanma yı kesinlikle terketmeli, emekçi yığınla ra açılmalıdırlar. Fabrikalara, işçi ve gecekondü semtlerine, köylere açılmalıdır lar. Bu, bizleri burjuva, revizyonist sanatçılardan ayıran temel kıstastır. Devrimci sanatçılarımız proletaryadan ve emekçi yığınlardan öğrenmeli, onların ata sözlerini, deyimlerini, nüktelerini, ince duygu ve zekasını, kavgacı mizacını kısacası sınıf özelliklerini ve ruhunu sindir melidirler. Çalışma ve hayat şartlarını ayrıntılarıyla kavramalı, onların dünyası nın bir parçası haline gelmelidirler. Aksi takdirde sanatımızın muhtevası, esteti ği, dili, ikna ve ajite kabiliyeti, kitle leri etkileme, eğitme ve seferber etme ye tenekî zayıf kalır. Sanatımız düşmanı vur mada güçsüz veya yetersiz bir silah ola rak kalır. Slogancı, yavan,soyut, hamasi ürünler vermekten kaçınmanın ve Mao'nun deyimıyla "halkın anlaması güç olan kapalı ve dolaylı anlatımlardan kaçın"manın en doğru yolu emekçi kitlelerle kaynaşmak tır.

Mayıs 1980
Muzaffer Oruçoğlu

DÜNYADA NELER OLUYOR?

NATO Manevraları Emperyalistlerin Savaş Hazırlığıdır

Yandaki harita Türkiye'deki ABD dinleme üslerini, askeri üsleri, nükleer hava silahları depolarını, nükleer kara silahları depolarını, NATO askeri üslerini, NATO erken uyarma üslerini, NATO nükleer silah depolarını göstermektedir.

"Rusların başını çektiği, Varşova paktı içinde birleşmiş doğu bloğu devletlerinin askerlerinden oluşan güçler Trakya üzerinden saldırıya geçerek Çanakkale ve İstanbul boğazları üzerinde kontrolü ele geçirir. NATO'ya bağlı 'çevik güçler' bu saldırıya derhal karşılık verirler, ve Varşova paktı ordularını oylarlar. Bu arada toparlanan 'kahraman Türk ordusu', 'çevik kuvvetlerin' yerini alır ve boğazları kur tarır."

İşte Eylül-Ekim içinde bütün Avrupada düzenlenen NATO manevralarına paralel olarak Türkiye'de düzenlenen manevranın senaryosu bu idi. Türkiye'de düzenlenen manevrada ABD, Batı Almanya, İtalya ve İngiltere'nin NATO'ya bağlı kuvvetleri yer aldı. Bu manevralar gerçekte, emperyalist güçlerin kendi nüfuz alanlarını korumak ve yeni nüfuz alanları kazanmak için yürüttükleri manevralardır. Ve yeni emperyalist savaş için yapılan somut hazırlıklardır.

NATO batı Avrupa'da manevraları düzenlerken, Varşova paktı da doğuda manevralar düzenlemekte; her iki emperyalist blokta, bir yandan ideolojik olarak halklarını savaşa hazırlamakta, diğer yandan en modern silah sistemlerini deneyerek, bu arada değişik orduların tek kumanda altında hareket etmesini deneyerek, askeri olarak da savaşa hazırlanmaktadırlar. Onlar istedikleri kadar manevra yaparsınlar, onların 'evdeki hesabı çarşıya' uygulamayacaktır. Dünya halkları devrimlerle yeni bir emperyalist paylaşım savaşının çıkmasını engelleyemezlerse; yeni bir dünya savaşı; bir çok emperyalist gücün sonunu beraberinde getirecek, halklar emperyalist savaşı, devrimle yok edeceklerdir. Emperyalist savaş yok etmenin başka yolu yoktur.

C. Unsal

İRAN-IRAK

Dünya kamu oyunun gözleri İran-İrak arasındaki savaş dolayısıyla bin kez daha "problemli bir bölge" olan Ortadoğu'ya çevrildi. İran-İrak arasındaki sınır çatışmaları uzun süredir devam etmekteydi. Eylül ayının sonlarında bu sınır çatışmaları açık savaşa dönüştü. Her iki taraf da tüm askeri güçlerini seferber ederek savaşta birbirlerine ağır kayıp verdimek için ellerindeki her türlü imkanı kullanmaya başladılar. Irak, İran'da Tahran'ı, petrol rafinerilerinin bulunduğu Abadan gibi şehirleri bombalarken İran'da Bağdat'a bombalar yağdırıyordu. Savaş halen devam etmektedir.

Bu savaşın nasıl bir savaş olduğunu anlayabilmek için İran ve Irak'taki rejimlerin niteliğine, emperyalistlerin bu savaşta karşı takındıkları tavırlara bakmak gereklidir.

Savaş boyunca İran ve Irak'daki rejimlerin başını çekenler milliyetçi temeldeki demecilerini ardı arkası kesilmeden sürdürüyorlar. Irak'taki faşist Baas rejiminin başını çeken Saddam Hüseyin "İran'da Humeyni rejimini devirmeden savaşa son vermeyeceklerini" açıklıyor. Diğer yandan Humeyni'nin taraftarları "İrak saldırılarını çok pahalıya ödeyecektir. İran ordusu Irak'a unutamayacağı bir ders verecektir" diyor ve bu savaşın arkasında ABD'nin olduğunu belirtiyorlar. İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosu da "Bu savaş Büyük Şeytan Amerika'nın oyunudur. Yoksa İran-İrak savaşı doğmazdı." diyor.

Emperyalistlerin, özellikle ABD emperyalistlerinin Humeyni rejiminin devrilmesinden çıkarları vardır. Humeyni rejimi a labildiğine anti-komünist bir rejim olmaya ve devrimcilere uyguladığı baskılar çok iyi tanınmasına rağmen ABD emperyalistleri için güvenilecek bir rejim değildir. Onlar, İran Irak arasındaki milliyetçi çelişkileri ustaca kullanarak Ortadoğu'daki hakimiyetlerini daha da sağlamlaştırmak istemektedirler. Bilindiği gibi Ortadoğu, petrol yataklarıyla her türlü emperyalistlerin iştahını kabartan ve bu alan için aralarında kıyasıya dalgaştıkları bir bölgedir. Savaş patlak verdiğinde ABD emperyalistleri, Rus sosyal emperyalistleri, diğer batılı emperyalistler "tarafsız" olduklarını, "iki ülkenin savaş yapmaması gerektiği" yollu demeciler vermişlerdir. Oy

Devamı 8. sayfa

B. BERLİN

Eylül ayı ikinci yarısında Batı Berlin ilginç bir grev olayına şahit oldu. Berlin bilindiği gibi ikinci dünya savaşından sonra bölünmüş, batı kesimi ABD, İngiltere, Fransa'nın denetiminde kalmıştı. Ancak Alman Demokratik Cumhuriyeti kurulduktan sonra da batı Berlin ile doğu Berlin arasındaki ilişkiler bütünü ile kopmadı. Doğu Almanya batı Berlin içinde de belli haklar elde etti. Bunlardan biri, batı Berlin'den batı Almanya'ya giden tren yolunun ve işletmesinin doğu Almanya'ya ait olması özelliğidir. Aynı şekilde batı Berlin'de çalışan S-Bahn (şehir içi taşımacılığında kullanılan tren) in işletmesi, S-Bahn istasyonları da doğu Almanya'ya aittir. Burada çalışan emekçiler, doğu Almanya'dan, S-Bahn işletmesinden maaş alarak çalışmakta, batı Berlin'de yaşamaktadırlar. İşte bunlar Eylül'ün ikinci yarısında greve gittiler. Bu emekçiler hastalandıklarında gitmek istedikleri doktoru kendileri seçmek; ücret artışı, sosyal haklar vb. gibi bir dizi ekonomik talepler ileri sürdüler.

Bu talepler karşısında doğu Almanya'nın bürokrat burjuvaları bir tek cevap verdiler:

"Grevciler sosyalizme saldıran provakörlerdir!"

Grevciler taleplerini gerçekleştirebilmek için S-Bahn istasyonlarını işgal ettiler. Doğu Alman S-Bahn polisi işgalleri zor kullanarak kaldırdı. Grevci işçiler batı Almanya ile batı Berlin arasındaki tren bağlantısında bir gün kestiler. Buna rağmen doğu Almanya'nın bürokrat burjuvaları geri çekildiler. İşçilere karşı 'provakör' suçlamalarını ve fiili saldırılarını arttırdılar. Bu saldırılarda B.Berlin'deki revizyonist batı Berlin Sosyalist Partisi üyeleri de aktif rol aldılar.

Sonunda grevciler batı daki sendikalarından da destek gelmeyince grevi kaldırmak zorunda kaldılar. Birçoğu S-Bahn işletmesinde çalışmak yerine işsizliği göze alarak istifa etti. Grev doğu Almanya'daki revizyonist yöneticilerin işçi düşmanı yüzünü, B.Berlin'deki revizyonistlerin hainliğini gösterdi. Grev aynı zamanda batı Almanya'nın sendika ağalarının da sözünü bol bol ettikleri "dayanışma" sözlerinin içi boş bir palavra olduğunu da gösterdi.

D. Çelik

B. ALMANYA

Münih

Hemen hemen hepinizin duyduğu gibi, geçtiğimiz Eylül ayının 26'ında Münih'te Ekim festivalinde bir bomba patladı. ve burada 12 insan hayatını kaybetti. Batı Alman tekelci burjuvazisi bu olaydan solcuları sorumlu tutmaya çalışıp, ona göre insan avına girişecekken olayın rengi değişti. Olay yerinde daha önce ya saklanan(!) faşist Hoffmann Savunma Guru buna üye bir faşistin kimliği bulundu. Daha sonra ise yine olay yerinde bombayı yerleştiren faşistin cesedi bulundu.

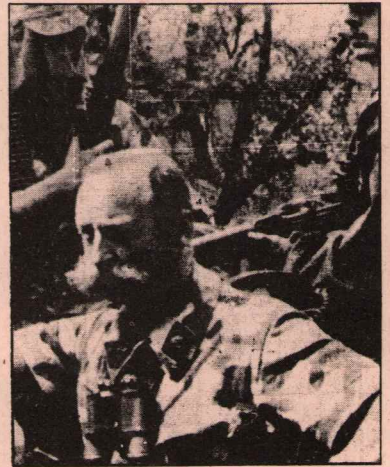
Batı Alman tekelci burjuvazisinin başı, eski Nazi Schleier kaçırıldığında kıyameti kopartan, her yerde insan avı başlatan Batı Alman hakim sınıfları bu kez bu olayı vesile ederek hem "sol" hem de "sağ" teröre "lanet" yağdırdılar. Schleier kaçırıldığındaortalığı gürültüye boğan DGB (Alman Sendikalar Birliği) bu kez sadece olayı lanetleyen bir bildiriyle olayı geçiştirdi.

Münih'deki Ekim Festivali ise bir gün kesildikten sonra tekrar devam etti. Bu bir günde de Batı Alman hakim sınıfları sözde bir yas ilan ettiler.

Olaydan sonra altı tane faşist tutuklandı. Bunların evlerinde çeşitli patlayıcı maddeler ve yasak faşist yayınlar bulunmasına rağmen hemen serbest bırakıldılar. Bunlar Batı Alman burjuvazisinden aldıkları güçle tekrar tehditler yağdırmaya başladılar.

Olay aslında bugünkü düzenin yüzünün ortaya çıkması açısından oldukça önemli ve öğreticidir. Şöyle ki; Olayı düzenleyen Hofmann Spor Gurubu adındaki faşist grup, kamu oyunun tüm tepkilerine rağmen 1980 yılının başına kadar faaliyetlerini açıkça ve yasal olarak sürdürmekte idi. Bu yılın başında bu gurubun karar-gah olarak kullandığı Hamburg'daki bir şatoya yapılan bir baskında tank(!) dahil olmak üzere çeşitli ağır silahlar, diğer silahlar ve bol miktarda faşist yayın ele geçirildi. Gurubun önderi Karl-Heinz Hofmann güvenlik güçlerine karşı direnmesine rağmen tutuklanmadı. Sadece Hofmann Spor Gurubu yasaklandı.

Hofmann Spor gurubunun kapanmasından sonra Alman faşistlerinin faaliyetleri durmadı. Başını avukat Röder'in çektiği bir başka faşist grup özellikle yabancılara hedefleyerek bir dizi eyleme girişti. İlticacıların bulunduğu toplama kamplarına saldırdılar. Bu kampları bombaladılar. Bu saldırıların birinde 2 Vietnamlı ilticacı faşistler tarafından öldürüldü.

Faşist Hofmann Çetesi

Okuyucu eğer suçu delilleriyle beraber ortaya çıkan Hofmann'ın serbest bırakılmasını, Batı Berlin eyalet başsavcısı Buback'ın öldürülmesi davasında olay yerinde bulunmadığını ve olaya karışmadığını ispatlayan Fritz Teufel'in buna rağmen beş yıl hapis cezası yediğini göz önünde bulundurursa Batı Alman devletinin faşist gurupları hoşgörülle karşıladığını gözlemleyebilir. Batı Alman emperyalist burjuvazisi zaman zaman bu faşistleri tutuklasa, hatta örgütlerini yasaklasa bile bu Batı Alman devletinin demokratik olduğunu kesinlikle göstermez. Bugün bizzat Batı Alman devleti içlefaşistleşme politikası izlemekte, yabancılara karşı elinden geldiğince baskı uygulamaktadır.

Fakat emperyalist burjuvazi kitle mücadelesini saptırmak, bastırmak için ne yola başvurursa vursun bir çıkmanın için dedir. Bu çıkmazdan kurtulmak için ne kadar çabalarlarsa çabalarlarsınlar yıkılışlarını önleyemeyeceklerdir.

N. Güler

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN

OKUDUĞUNUZ GAZETİYİ ATMAYIN. MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.